

TARİHİ OKUMANIN FARKLI YOLLARI

Veli Metin Türkoğlu

**Kutlu Yayınevi
İstanbul – 2019**



KUTLU YAYINEVİ

göksel sözcüklerin yayıncısı

T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı

yayıncı belgesi: 44113

bétik: 391

Yazar: Veli Metin TÜRKOĞLU

Dizer: Deniz ÇATICI

Kapak tasarımcısı: KUVART

1. baskı: Temmuz, 2019 – İstanbul

ISBN: 978-605-7680-01-3

© **Veli Metin TÜRKOĞLU**

Tüm içerik yazarının sorumluluğundadır. Yayınevi yalnızca basım, dağıtım ve satış işlemlerinden yükümlüdür.

KUTLU YAYINEVİ – göksel sözcüklerin yayıncısı

Siyavuşpaşa Mah. Aydede Sok. No: 2A Bahçelievler/İstanbul

Çağrı: 0212 603 5661 istek@kutluyayinevi.com

Dizayn Kitap Basımevi: 42124

TARİHİ OKUMANIN FARKLI YOLLARI

Veli Metin Türkoğlu

İÇİNDEKİLER

ORTA ASYA'DAN AMERİKA'YA BİR GÖÇÜN İZLERİ KIZILDERİLİ ve TÜRK MOTİFLERİ.....	8
KIZILDERİLİLERİN ORTA ASYA HALKLARI İLE ORTAK ÖZELLİKLERİ.....	10
ORTA ASYA'DAN DÜNYAYA HALININ YOLCULUĞU	12
DOKUMALARDAKİ MOTİFLERİN TAKİBİ İLE TÜRK YAYILIMININ İZLENMESİ.....	14
KIZILDERİLİ ve TÜRK MOTİFLERİ KARŞILAŞTIRMALARI.....	15
YAFES'İN ÇOCUKLARI.....	41
TÜRK - KÜRT MOTİFLERİ ve KÜLTÜR BENZERLİKLERİ.....	38
YAFES'İN ÇOCUKLARI.....	41
TUĞLUK URUĞU	43
BULGARİSTAN ve TUĞLUK URUĞU BAĞI.....	45
HİNDİSTAN ve TUĞLUK URUĞU BAĞI.....	50
SEMBOLLERİN (ARMALARIN) TAKİBİYLE ULAŞABİLECEĞİMİZ TARİHİ BİLGİLER	56
POLONYA TÜRK SEMBOLLERİNİN KIRIM SEMBOLLERİ İLE BENZERLİĞİ.....	60
AVRUPA ARMALARI ve ANLAMLARI.....	60
GİZLENEN TÜRK TARİHİ.....	65
KÖK TÜRKLERDE YAZI ve İNANÇ	67
GÖKTÜRK MÜ – ÖK-ÜK MÜ?.....	68
ÇİN'DEKİ TÜRK PİRAMİTLERİ.....	69
PAZIRIK HALISI	71
ALTIN ELBİSELİ ADAM.....	73
DÜNYA HARİTASI.....	77

PILTDOWN FOSİLİ SAHTEKÂRLIĞI	79
TAŞ DEVRİ MASALI ve GÖBEKLİTEPE	80
KAYNAKLAR.....	85
GÖRSEL KAYNAKLAR	85
YAZILI KAYNAKLAR.....	89

Yazarın notu;

Kızılderili dokumalarına ait olan görseller, 2000 yılında henüz modem gibi bir cihaz bulunmadığı için PTT'nin 146 nolu telefon hattından internete bağlanarak indirdiğimiz ve 1,44 megabaytlık disketlere yüklediğimiz görsellerdir. Günümüz şartlarına göre anlatmaya çalışırsak, cep telefonunuzla çektiğiniz normal çözünürlükteki resmin biri ancak bir diskete sığabilir.

Bu nedenle resimleri kalitesi çok düşük olarak yayınlamak zorunda kaldık. Resim kalitesindeki bozukluk için siz sayın okurlarımızdan özür dileriz.

Saygılarımla
V. Metin Türkoğlu
2019 - MERSİN

ORTA ASYA'DAN AMERİKA'YA BİR GÖÇÜN İZLERİ KIZILDERİLİ ve TÜRK MOTİFLERİ

Fosil bilimcilere göre; İnsanoğlunun Dünyaya yayılışı 200.000 yıl önce başlamış ve tahmini günümüzden 30.000 yıl önce Amerika kıtasına ilk geçiş gerçekleşmiştir. Bu geçişi gerçekleştirenler Mayalar ve İnkalar gibi halkların ataları olabilir.¹

Bu konu ile ilgili Atatürk'ün de çalışmaları olduğu bilinmektedir.

Amerika kıtasına geçiş hakkında kesinlik kazanan bilgiler ise M.Ö. 11.000 yıllarında (günümüzden 13.000 yıl önce) başlayan buzul çağında Bering Boğazı'nın donmasıyla oluşan yoldan geçerek Asya'dan Amerika'ya geçen Kızılderililerin varlığıdır. Dil bilim, fosil bilim ve genetik bilim bu varsayımı güçlü kanıtlarla desteklemektedir.

DİL BİLİM: Dil bilimcilerin verilere dayanarak yaptıkları karşılaştırma yeryüzündeki toplumların dilleri arasında yakın bir uyum olduğunu göstermektedir. Bu verilere göre Kızılderililerin dili köken olarak Asya'ya dayanmaktadır. Roger Lewin, “Modern İnsanın Kökeni” adlı eserinde; Ural, Altay, Eskimo, Çukçi ve Kızılderili dillerinin “Nostratik Üst Diller” grubunda birleştiğini göstermektedir.²

1 / Genetik Yayılış Haritası (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları .)

2 / Dil ve Genetik dağılım şeması (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları .)

FOSİL BİLİM: Dünyanın değişik yörelerinde bulunan fosillerin yaşlarına dayanarak çizilen ve Dünyaya yayılıştaki göçleri yansıtan haritalarda 60.000 yıl önce Asya'dan Amerika'ya ilk geçişin izlerine rastlanmaktadır. Dünyaya ikinci yayılışın verileri ise daha kesindir.

Kesin verilere göre M.Ö. 11.000 yıllarında (Buzul Çağı'nda) Bering Boğazı üzerinden Asya'dan Amerika'ya geçişin olduğu netlik kazanmıştır. Desmond Clarck, Reiner Protch, Peter Beaumont, Philip Rightmire ve Gunter Brauer gibi araştırmacıların tümü bu görüşü desteklemektedir.³

GENETİK BİLİM: Çekirdeksel DNA'dan elde edilen veriler, İnsanlığın kökeninin aynı ataya bağlı olduğunu göstermektedir. Stanford Üniversitesi'nden Luigi L. Cavalli Sforza'nın laboratuvar bulguları ve diğer genetik verilere ilişkin karşılaştırma, yeryüzündeki toplumlar arasında yakın bir uyum olduğunu göstermektedir.⁴

Bu uyum içerisinde; Somoyetler, Türkler, Moğollar, Tibetliler, Koreliler, Japonlar, Aynular, Sibiryalıları, Eskimolar ve Çukçiler “Arktik” kolunda, Arktik kolu da Kızılderililerle “Asya” kolunda birleşmektedir.⁵

3 / Fosil Yayılış Haritası (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları .)

4 / Genetik Yayılış Haritası (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları .)

5 / Dil ve Genetik dağılım şeması (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları .)

KIZILDERİLİLERİN ORTA ASYA HALKLARI İLE ORTAK ÖZELLİKLERİ

Dil bilim, Fosil bilim ve Genetik bilim verileri doğrultusunda Orta Asya kökenli olduğu anlaşılan Kızılderililerin dil, inanç ve kültürel yapıları Himalayalar'da ve Moğolistan'da yaşayan Türklerle aynı özelliği göstermektedir. Yaşam tarzı, kıyafet ve takılardaki kültürel benzerlik günümüzde de devam etmektedir.

GİYİM TARZLARI: Geleneksel Kızılderili erkek kıyafetleri, Kovboy filmlerinde de izlediğimiz gibi üstte deri ya da kumaştan yapılan ve dize kadar uzanan yanları yırtmaçlı elbise ile onun altını tamamlayan pantolondan ibarettir. Kol, etek ve paça kısımları genellikle saçaklıdır. Kızılderili kadınlar da benzeri tek parça kıyafetler giyerler. Aynı kıyafet tarzını Himalayalar'da ve Moğolistan'da yaşayan günümüz insanların da görmekteyiz. Üstelik takıları ve saç şekilleri bile Kızılderililerle aynı tarzdadır.

İNANIŞLARI: Şamanizm'in etkilerini taşıyan Kızılderililer, şifacıların yaptığı ayinler ve kehanetlerle hayatlarına yön verirler. Doğaya zarar vermeden yaşamayı kutsal bir görev olarak benimserler ve toprağın kişilere ya da toplumlara değil, Dünya üzerinde yaşayan bütün insanlara ait olduğuna inanırlar.

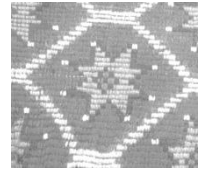
Kısacası, sanıldığı gibi vahşi değil son derece barışçıldır. Kızılderililerin “Tef” çalarak yaptığı ayinler bugün Orta Asya’da yaşayan bazı topluluklarda da aynen devam etmektedir.

MOTİFLERİ: Kuzey Amerika’nın en büyük Kızılderili rezervasyonunda yaşayan Navajo’lara ait Halı ve Kilim örnekleri bazı küçük farklılıklar dışında renk, desen ve kompozisyon açısından Türk el dokumaları ile aynı özellikleri taşımaktadır.

Özellikle Navajo çuvalları renk, motif ve kompozisyon olarak Anadolu Yörük kültürü ile birebir örtüşmektedir. Yörük Kültüründe hemen hemen her çuvalda karşımıza çıkan “Pıtrak motifi” Kızılderili çuvallarında da hiç değişmeden varlığını sürdürmektedir.

Kızılderililere ait motiflerdeki detaylara inildiğinde Geometrik, Bitkisel ve Sembolik bezemelerden oluşan motiflerin %90 oranında Türk kültürü ile bütünleştiği görülür.

Örneğin; Kızılderili kilim motiflerinde kullanılan “Yıldız motifi” 13.yy Selçuklu halılarından günümüz dokumalarına kadar hiç değişmeden gelen temel motiflerden birisidir.



Bütün veriler şunu göstermektedir: Türk el dokumaları en az 13000 yıllık bir geçmişi olan zengin ve köklü bir kültürün ürünüdür.

Kızılderili ve Türk motiflerindeki benzerlik hatta aynılık dikkate alındığında Kızılderililerin Orta Asya kökenli oldukları kesinleşmektedir. Büyük bir olasılıkla “Ön Türk”lerden ayrılan bir kolun üyeleridirler.

El sanatları ile ilgili araştırmalar yapan profesörler ve uzmanlar, aynı kültüre sahip insanların dünyanın değişik yerlerine yayılmaları ve birbirlerini bir daha hiç görmemeleri durumunda bile el sanatlarındaki kültür bağının devam edeceğini belirtmişlerdir.

ORTA ASYA'DAN DÜNYAYA HALININ YOLCULUĞU

İnsanoğlunun var olduğu tarihten günümüze kadar bütün uygarlıklar el sanatları ile iç içe yaşamıştır. El sanatları bir ulusun kültürünü simgeleyen ve tanıtan en önemli unsurdur. Aynı zamanda gelenek ve göreneklerin kuşaktan kuşağa aktarılmasında da en büyük rolü oynamaktadır.

Binlerce yıllık geçmişi olan Türk el sanatları, çeşitliliği ve kalitesi ile dünya genelinde seçkin bir yere sahiptir. Özellikle Halı ve Kilim dünya çapında tanınan ve kültürümüzle bütünleşmiş ürünler arasındadır.

Türk el dokumalarının tanınması Selçuklular dönemindeki Haçlı Seferleri sırasında başlamış ve Avrupalılar Anadolu dokuma tezgâhlarına halı siparişi vermişlerdir. 14. yy'da Avrupalı ressamların yaptığı bazı tablolar da bu sipariş halılar dikkat çekmektedir.

İpek Yolunun Anadolu'dan geçmesi de önemli avantajlar sağlamıştır. Değişik yollarla Avrupa'ya taşınan Türk halıları, Yunan ve Roma mimarisinin soğuk zemin döşemelerini sıcaklığıyla kaplamış ve saray dekorasyonunda öncelikli tercihler arasına girmiştir.

İlk örnekleri Orta Asya'da bulunmuş olan halı, 11. yy'dan başlayarak Selçuklularla birlikte Batı Asya ve İran'dan geçerek Anadolu'ya yayılmaya başlamıştır. Halı ve Kilimin dünyaya yayılması ise Türklerin yayılımı ile bağlantılıdır. Bu yayılım, dokumalar üzerine işlenen motifler sayesinde izlenebilmektedir. Motiflerin tarihi ise Türklerin tarihi kadar eskidir.

Bilinen en eski Halı örneklerine Hunlarda rastlanmaktadır. Altay Dağları'nın eteklerindeki Pazırık höyüğünde bulunan ve 3. - 4. yy'lara tarihlenen Halı parçaları, ilk düğümlü halı parçalarıdır. Düz bir dokuma üzerine yün iplikleri düğümleyerek "Hopan" adı verilen battaniye türü dokumalar üreten Hunlar sonradan bu işlemi dokuma sırasında gerçekleştirerek halının ilk örneklerini üretmeye başlamışlardır. Bu dönemden ele geçen halı parçalarının küçük boyutlu ve çok tüylü oluşu desenleri hakkında bir fikir edinilmesine olanak vermemektedir.

Günümüze kadar bütün olarak gelebilen en eski Türk halısı ise Tibet'te bulunan 13. yy'a ait halıdır. Yıpranmış olmasına rağmen renkleri ve motifleri belirgindir. Bu halı değerli bir örnek olmasına rağmen bizi ancak 13. yy'a kadar götürebilmektedir. Halılar zaman içerisinde çürüdüğü için binlerce yıl öncesine ait bir dokuma örneği bulma şansımız kalmamaktadır.

Binlerce yıl öncesine ulaşabilmek için dokumalarda kullanılan motiflerden faydalanmak gerekir. Motifler, bir uygarlığın dili ve yazıtları kadar çok şey anlatabilen şekillerdir. Günümüzde Anadolu Türk kültürüne ait motifleri Orta Asya’da ve Amerika’da yaşayan topluluklarda da görmekteyiz. Motiflerle ilgili bütün verileri bir araya topladığımızda, Türk el dokumalarındaki motiflerin Türklerle birlikte dünyaya yayıldığı ve halen kullanılmakta olduğu anlaşılmaktadır. Bu bilgiler ışığında “motifleri takip etme“ yöntemiyle Türk yayılımını ve yayılım yönlerini de bulmak mümkün görünmektedir.

DOKUMALARDAKİ MOTİFLERİN TAKİBİ İLE TÜRK YAYILIMININ İZLENMESİ

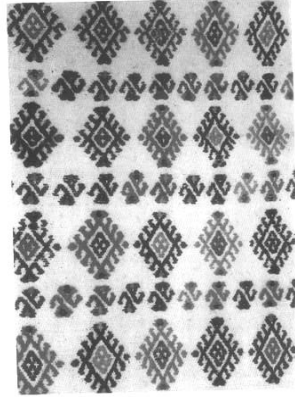
Türklerin anavatanı Orta Asya’daki tarihi kaynaklardan elde edilen bilgiler doğrultusunda Türk Tarihi’nin M.Ö. 3000 yıllarına kadar uzandığı kesin olarak bilinmektedir. Bilinen ilk Türk göçü ve yayılışı M.Ö. 1700 yıllarında başlar. Kızılderililerin Orta Asya kökenli olduğu varsayımını da göz önünde tutarsak bu tarih 13.000 yıl öncesine kadar ulaşır.

Pazırık, Başadur, Noinula ve diğer Hun kurganlarında (mezarlarında) yapılan kazılarda çıkan el dokumaları ile Kızılderili dokumalarındaki kültür bağı dikkate alındığında, Türk kültürünün 13000 yıllık geçmişi olan zengin bir kültüre sahip olduğu anlaşılmaktadır. Özellikle el dokumaları konusunda başka hiçbir kültür bu kadar eskilere dayanmamaktadır.

Konu ile ilgilenen profesörler ve uzmanlar; Aynı kültüre sahip insanların dünyanın değişik yerlerine yayılmaları ve birbirlerini bir daha hiç görmemeleri durumunda bile el sanatlarındaki kültür bağının devam edeceğini belirtmişlerdir.

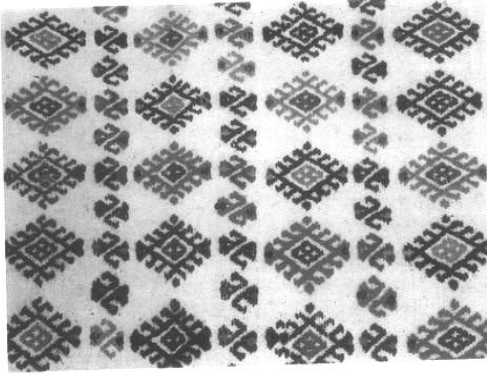
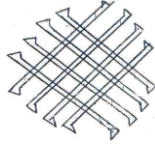
Kızılderili dokumalarındaki motifler detaylı olarak incelendiğinde **Geometrik, Bitkisel ve Sembolik** bezemelerden oluşan motiflerin % 90 oranında Türk kültürü ile bütünleştiği görülür.

KIZILDERİLİ ve TÜRK MOTİFLERİ KARŞILAŞTIRMALARI

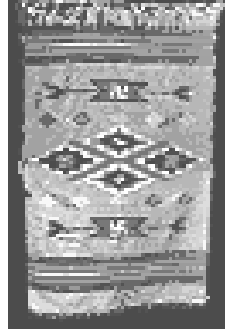


Yukarıda görülen soldaki Kızılderili dokumasındaki motif ve kompozisyonlar ile sağdaki Yörük çuvalında görülen motif ve kompozisyonlar aynı özellikleri taşımaktadır. Her ikisinde de yer alan “**Pıtrak**” motifi belirgin bir şekilde göze çarpmaktadır.

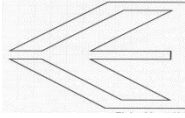
PITRAK MOTİFLERİ



Çuval - Mersin / Tarsus / Ulaş Köyü



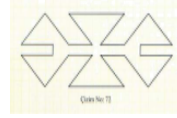
Kızılderili dokumalarında PITRAK motifi örnekleri



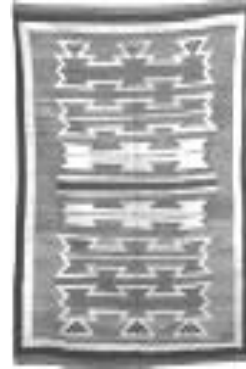
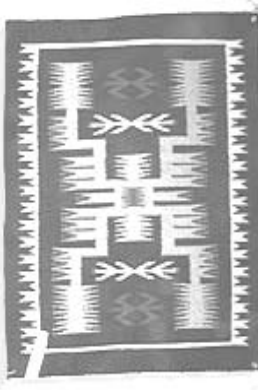
Keklik Ayağı



Koç Boynuzu



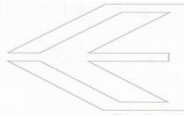
Yedirme



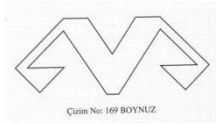
Yukarıda görülen Kızılderili dokumalarında Keklik Ayağı, Koç Boynuzu ve Yedirme motifleri görülmektedir.

Soldaki resimde yer alan dokumanın kenar çizgilerinde “Keklik Ayağı”, alt orta ve üst orta kısmında “İkili Koçboynuzu”, koçboynuzunun etrafında da “Tarak” motifleri yer almaktadır.

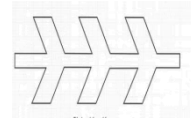
Sağdaki resimde ise yedirme motifinin ard arda sıralandığı görülmektedir.



Keklik Ayağı



Koç Boynuzu



Yedirme



Kilim
Mersin / Bozyazı



Kilim
Mersin / Silifke
Hacı Ahmetli
Köyü



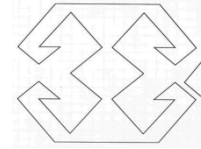
Yaygı
Mersin / Bozyazı



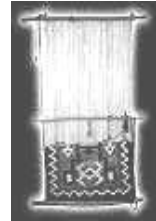
Baklava



Sığır Sidiği
çeşitleri



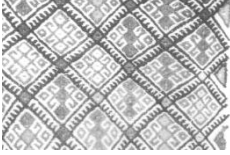
Maya Gözü



Yörük ve Türkmen dokumalarının göbek kısmında sıkça göze çarpan “Baklava”, kenarlara yakın “Maya

Gözü” ve kenar çizgisi olarak kullanılan “Sığır Sidiği” motiflerinin Kızılderililerde de benzer kompozisyonlarda aynı yerlerde kullanıldığı göze çarpmaktadır.

Baklava



Sığır Sidiği



Maya Gözü



Cicim

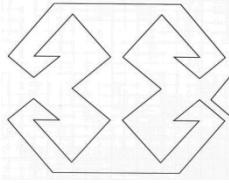
Mersin / Tarsus İnköyü

Çul

Mersin / Tarsus Nacarlı Köyü

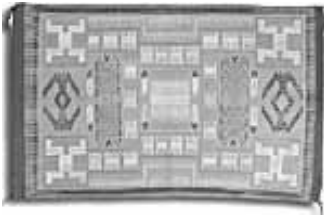
Kilim

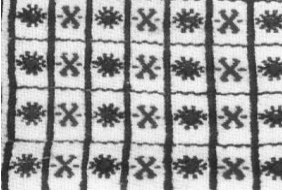
Mersin / Silifke



MAYA GÖZÜ MOTİFİ

Maya Gözü motifinin yer aldığı Kızılderili dokumaları.





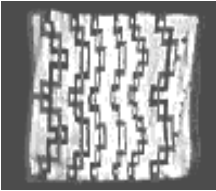
ÇARPI (X) MOTİFİ

Soldaki resim: Cicim tekniğiyle dokunmuş X motifli un çuvalı
Mersin / Tarsus / Ulaş Köyü



Bitlis / Ahlat'ta bir kilim sergisinde çekilen fotoğrafta yöreye ait kilimler görülüyor.

Üstteki büyük resimle alttakiler karşılaştırıldığında;



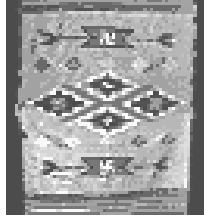
Üstteki resmin sol üst köşede yer alan Bitlis yöresine ait kilimde görülen “Kırılmış çubuklar” yan resimlerdeki Navajo dokumaları ile benzer desen ve renk özellikleri taşıyor.



Büyük resmin, üst orta kısmında yer alan Bitlis yöresine ait kilimde görülen “X” şekli yan resimlerdeki Navajo dokuması ile benzer kompozisyon özellikleri taşıyor.



**YEDİRME
MOTİFİ**

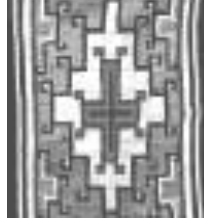


Navajo dokuması



Yaygı
Mersin / Bozyazı

**UCU
KIVIRIMLI
+ (artı)
MOTİFİ**

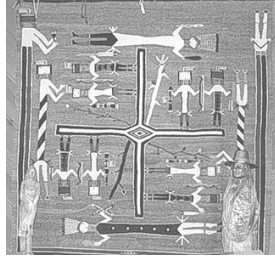


Navajo dokuması

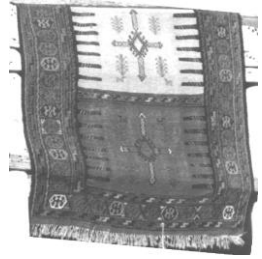


Keçe
Mersin / Çamlıyayla
Belpınar Köyü

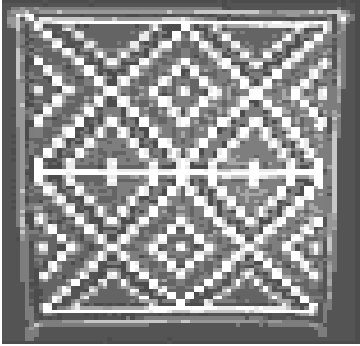
**Merkezde
+ (artı)
MOTİFİ**



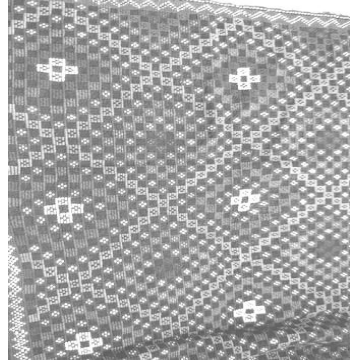
Navajo dokuması



Halı
Aksaray / Taşpınar

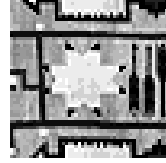


Navajo dokuması

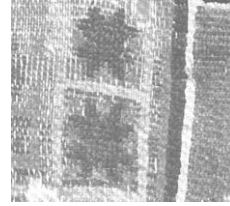
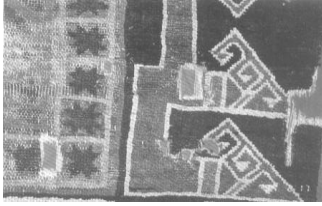


Kıl Çul
Mersin / Anamur /
Karalar Bahşış Köyü

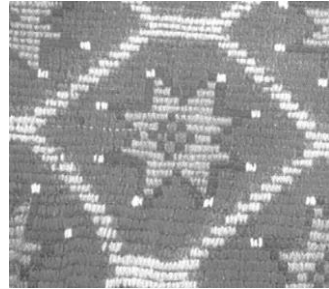
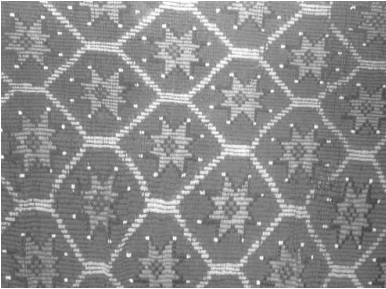
Motif ve kompozisyon olarak Yörüklerin “Kıl Çul” dokumalarıyla benzerlik gösteren Navajo dokuması.



Kızılderili dokumasındaki “Yıldız” motifi.



Türk İslam Eserleri Müzesi’nde sergilenen Selçuklu dönemine ait halı kesitindeki “Yıldız” motifi.



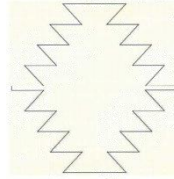
Kıl Çul üzerindeki “Yıldız” motifi – Mersin / Tarsus

Yukarıdaki görsellerde yer alan “yıldız” motifi Navajo dokumasında, Selçuklu Halısında ve günümüzde dokunan Kıl Çullarda hiç değişmeden halen kullanılmaktadır.

Özellikle Nevşehir kilimlerinin hemen hemen hepsinde görülen “Ges” motifi Anadolu’nun birçok yöresinde de kullanılmaktadır. Bu motif, Kızılderililerin de tercih ettiği motiflerden biridir.



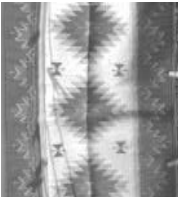
Navajo dokuması



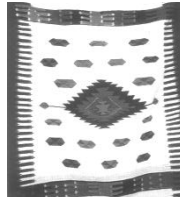
GES MOTİFİ



Cicim Çuval
Mersin



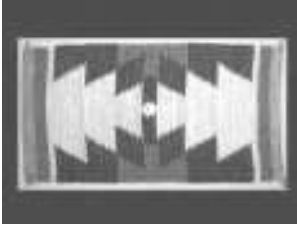
Navajo kumaşı



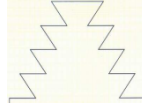
Kilim
Mersin / Silifke
Burunucu Köyü



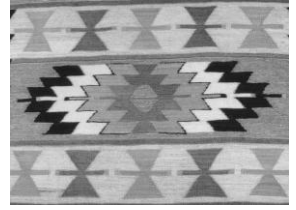
Kilim
Nevşehir



Navajo kilimi



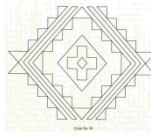
**YARIM
GES
MOTİFİ**



Kilim - Nevşehir



Navajo dokuma
Motifi



**Kompozisyonlu
Yörük Motifi**



Cicim Çuval
Mersin / Mut



KURBAĞACIK MOTİFİ



Kızılderili dokumasındaki
“Kurbağacık” motifi

Anadolu kilimlerinin hemen hemen hepsinde görülen “Farda” motifi Kızılderililer tarafından da kullanılan motiflerdir.

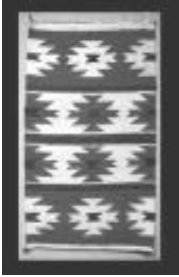


Navajo dokuması

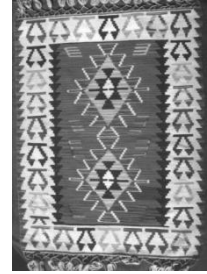
FARDA MOTİFİ



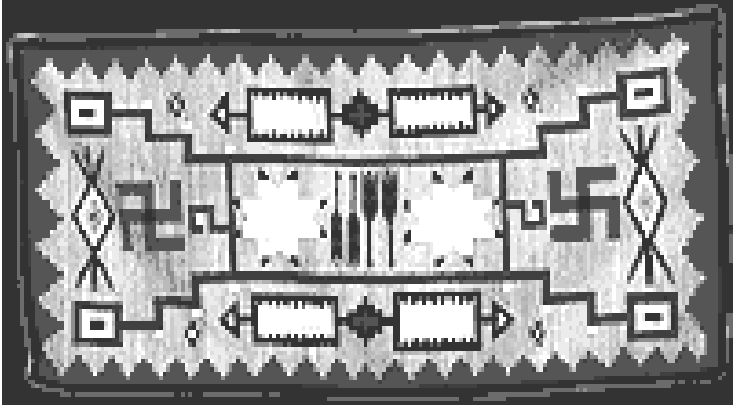
Cicim (kesit)
Mersin / Mut Ballı
Köyü



Navajo dokuması



Kilim - Nevşehir



Bu Kızılderili dokumasında; Sığır Sidiği, Seğmenli, Keklik Ayağı, Yıldız, Başak ve Şamanizm sembolü olan Svastika (Gamalı Haç) motifleri yer almaktadır. Buradaki svastikaların biri “yıkımı” diğeri “yapımı” temsil etmektedir.

Svastika, Şamanizm inancından gelen, kökeni Kök Türk dönemine kadar uzanan bir sembol olup Kızılderili, Moğol ve diğer Şaman kökenli Türk topluluklar tarafından genellikle tören teflerinde (Şaman davullarında) kullanılmaktadır.



Nazi Haçı
(Sağa dönen Svastika)
“**Yıkım**”ı temsil eder



Türk Svastikası
(Sola dönen Svastika)
“**Yapım**”ı temsil eder

TÖRT BULUĞ, DÖRT BUCAK İMİ: Kök Türklerde dünyanın dört taraflı (yönlü) olduğunu simgeler. Bazı durumlarda dört ayrı yöne dağılan kolları simgeler. “Tört Buluğ” simgesi, Altay bölgesinde açılan kurgandan çıkan “Pazırık Halısı”nda belirgin bir şekilde yer almaktadır. Pazırık Halısının bulunduğu Pazırık kurganı (MÖ. 3. - 6. yy) “Kök Türk”lere aittir.



Kök Türk’lerde Tört Buluğ imi



Sarmat aynalarında rastlanan im



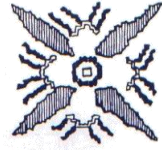
Hun’larda Tört Buluğ



Batı Türkistan’da Tört Buluğ’dan türetilmiş Güneş simgesi



20. yy başlarında dokunmuş Çanakkale/Ezine halısı kesiti



Pazırık halısındaki simge



Polonya’da Łódź bölgesi aile arması



Amerika’da Navajo dokuması

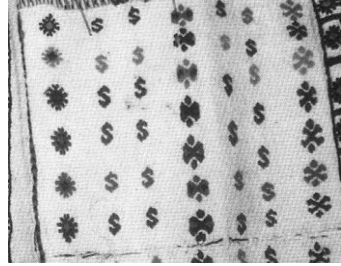


Türkiye’de Çul (kesit)

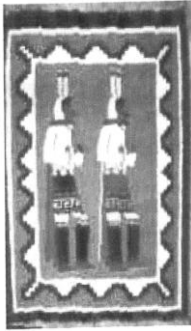
Asimilasyona tabi tutulan Navajo okul takımının formalarında görülen “S” **motifi** Anadolu Yörüklerinin de sıkça kullandığı bir motiftir.



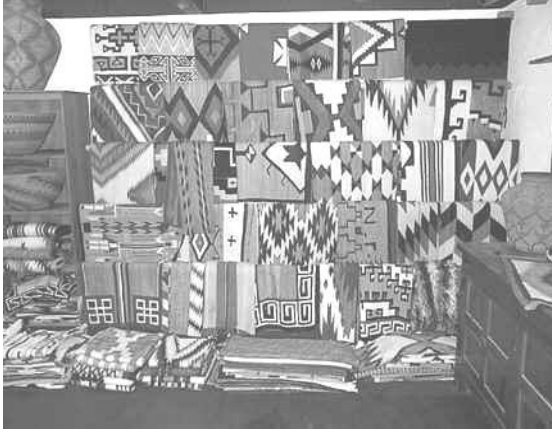
1897’de ABD’de çekilmiş bir
Kızılderili öğrenci fotoğrafı



Cicim Çuval
Mersin / Tarsus



Sol resimdeki Kızılderili dokuması ile sağ resimdeki Altay Dağları’nın Pazırık vadisinde yapılan kurgan kazılarında bulunan kilim, kompozisyon olarak aynı tarzda dokunmuştur ve aynı hikâyeyi anlatır gibidir. Duruş şekilleri, kolları ve ellerindeki eşyalar aynı şeyleri anlatırcasına benzerlik göstermektedir.



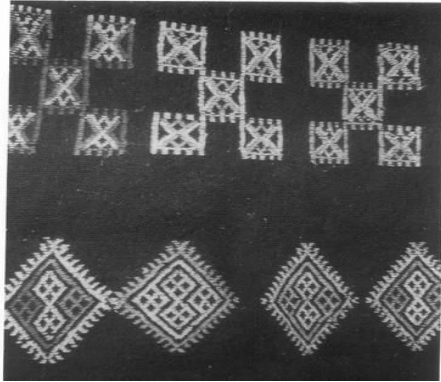
Kızılderili kilim satış mağazası - ABD



Türkiye / Siirt'ten bir kilim... Üst resimden alınmış gibi...



Navajo kilim satış mağazası - ABD



Türkiye'den bir örnek (Çul – Mersin / Tarsus)



Atlas dergisinin yayınladığı, 1866 yılında Amerika’da çekilmiş fotoğrafta Kızılderili reisinin üzerindeki battaniyede göze çarpan “Sıralı Üçgen” motifleri Türk kültüründe de her yörede sıkça kullanılan motifler arasındadır.



Kilim kesitleri – Mersin / Bozyazı

YAFES'İN ÇOCUKLARI

AYNH

TÜRKLER

Genel kaniya göre Türkler Hz. Nuh'un oğlu Yafes'in soyundan gelmektedir.

HZ. NUH

Hz. Âdem (a.s.) insanoğlunun ilk atasıdır. Hz. Nuh (a.s.) ise “Nuh Tufanı”ndan dolayı ikinci ata sayılır. Hz. Nuh’un gemisi tufandan sonra Anadolu’ya (Ağrı ya da Cudi dağına) yerleşmiştir.

Hz. Nuh, oğullarıyla yaşadığı bir olay sonucunda Ham’a sıkıntı, Sam’a iman, Yafes’e de genişlik (dünya üzerinde yayılma ve düzeni sağlama) dilemiştir. Diğer oğlu “Yam” Hz. Nuh (a.s.) ile gelmediği için tufanda ölmüştür.

Hz. Nuh’un (a.s.) oğullarına yaptığı duası (dileği) üzerine, Sam’ın zürriyetinden peygamberler çıkmış, Yafes’in zürriyetinden geniş alanlara yayılan Türkler türemiş, Ham ve zürriyeti ise sıkıntı çekmiştir.

Sam’ın soyu Mezopotamya’da kalmış, Yafes’in soyu Orta Asya’ya gitmiş, Ham’ın soyu ise Afrika’ya doğru yayılmıştır.



YAFES'TEN TÜREYEN SOY

İsim köklerine göre sınıflandırıldığında; Gomar (Sümer), Magog (Moğollar) ve Meday (Medler) Nuh Peygamber'in oğlu Yafes'ten geldikleri için Yafetik olarak adlandırılırlar.

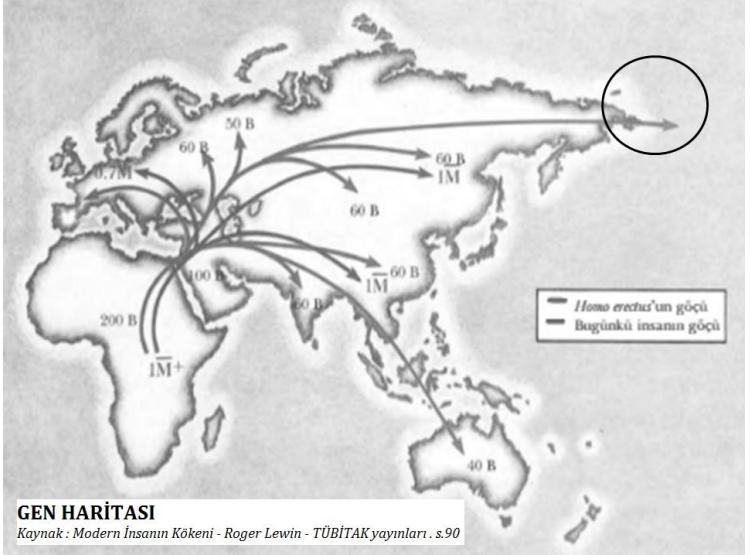
Yafes'in soyu (Hz. Nuh'un duasındaki gibi), Anadolu'dan Orta Asya bölgesine doğru yayılmış, Orta Asya'dan da;

- Antik dönemde Aztekler ve Kızılderililer kolu ile Amerika'ya...
- Avrupa Hun İmparatorluğu döneminde, Bulgaristan – Macaristan – Polonya kolu ile Avrupa'ya...
- Osmanlı döneminde de Afrika'ya kadar uzanmıştır.

Kızılderili ve Türk motiflerindeki benzerlik (hatta aynılık) dikkate alındığında Kızılderililerin Orta Asya kökenli oldukları kesinleşmektedir. Büyük bir olasılıkla da “Kök Türk”lerden ayrılan bir kolun üyeleridirler. Kısacası Yafes'in çocuklarıdır ve Yafes'in genini taşımaktadırlar.

Genlerden elde edilen veriler insanlığın kökeninin aynı ataya bağlı olduğunu göstermektedir. Stanford Üniversitesi'nden Luigi L. Cavalli Sforza'nın laboratuvar bulguları ve diğer genetik verilere ilişkin karşılaştırma yeryüzündeki toplumlar arasında yakın bir uyum olduğunu göstermektedir.

Aşağıdaki haritada Hz. Nuh'un çocuklarının Anadolu'dan dünyaya yayılışı görülmektedir. Haritada çember içerisinde gösterilen yer Yafes'in çocukları olan Kızılderililerin Bering boğazından Amerika'ya geçtiği noktayı göstermektedir.



Motiflerin yayılımını takip etme yöntemiyle tespit ettiğimiz Yafes'in çocukları sadece Kızılderililerle sınırlı değildir.

TÜRK - KÜRT MOTİFLERİ ve KÜLTÜR BENZERLİKLERİ

2001 yılında yaptığımız araştırmalarda Kızılderili ve Türk motiflerini araştırmış ve %90 oranında benzerlik olduğunu ispatlamıştık. 2015 yılında da Hakkâri ve Şırnak halı-kilim motiflerini inceledik ve yakın sonuçları burada da tespit ettik. Motifler ve benzeri sembolik veriler Kürtlerin büyük olasılıkla Türk kökenli (Yafetik) olduğu yönündedir.

Hakkâri ve Şırnak (Kürt) motifleri ile Türk motiflerinin karşılaştırılması sonucu oluşan kanaatler:

Motiflerle ilgilenen profesörler ve araştırmacılar; aynı kültüre sahip insanların dünyanın değişik yerlerine yayılmaları ve birbirlerini bir daha hiç görmemeleri durumunda bile el sanatlarındaki kültür bağının devam edeceğini belirtmişlerdir. Bu anlayıştan yola çıkarak yaptığımız araştırmalarda incelenen Hakkâri ve Şırnak kilimleri de Türklerin ve Kürtlerin aynı kökenden geldiklerinin delili niteliğindedir.



Hakkari motifleriyle ilgili detaylı görsellere Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yayınladığı “Dünden Bugüne Hakkari Kilimleri” kitabından ulaşabilirsiniz.

Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın yayınladığı “Dünden Bugüne Hakkâri Kilimleri” adlı Recai Karahan'ın hazırladığı eserdeki kilim örnekleri incelendiğinde net olarak görünen benzerlikler daha detaylı araştırmaların gerekliliğini ortaya koymaktadır. Yüzeysel bir inceleme bile ortak kültürü ispatlamaya yetecek kadar bilgi sunmaktadır. Bol motifli Hakkâri kilimleri, kompozisyon ve renk seçimi bakımından Mersin ilinin Mut ve Anamur ilçelerinde dokunan kilimlerle büyük benzerliklere sahiptir.

Hakkâri'den çıkan arkeolojik eserler ile Orta Asya'daki Türk kurganlarından çıkan eserlerin karşılaştırılması sonucu oluşan kanaatler:

Hakkâri / Çölemerik Kalesinin kuzey tarafında 1998'de bulunan 13 adet “Stel” (Dikili Taş) Hakkâri bölgesinin tarihine ilişkin yeni veriler sunmaktadır. Bölge halkının genel görüşü bu eserlerin atalarına ait olduğu yönünde ise Türklerin ve Kürtlerin ortak kökene sahip olduğu netleşmiş olacaktır.

Resimdeki Hakkâri Müzesi'nde sergilenen Stelde görülen kılıç, Orta Asya'daki Türk kurganlarından çıkan kılıçların aynısıdır.



M.Ö. 2030-1690 arası
Resim: Hakkâri Ticaret odası
fotoğraf galerisi

Hakkâri’de (M.Ö. 2.yy) bulunan Steldeki kılıçla Kazakistan’da (M.Ö. 5.yy) bulunan “Altın Elbiseli Adam”ın kılıcı bire bir benzerlik göstermektedir.

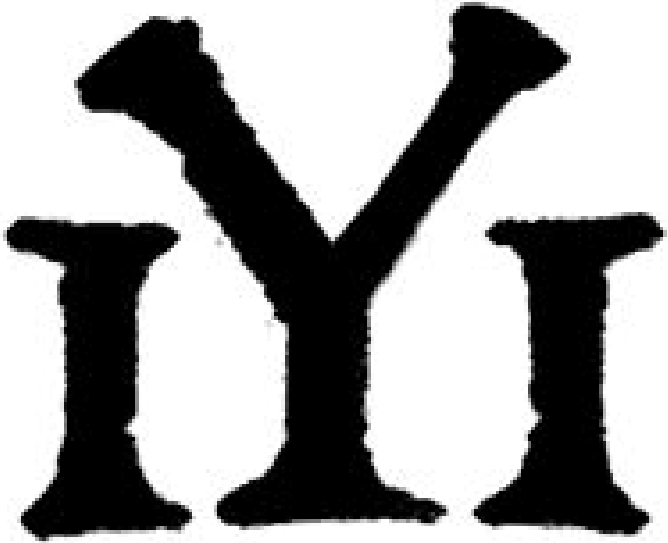
Araştırmacılar, Hakkâri Stellerinin Orta Asya’daki örneklerden daha eski olduğunu dolayısıyla bilinenin aksine Anadolu’dan Orta Asya’ya bir göçün söz konusu olabileceğini ifade etmektedir. Hz. Nuh’un oğullarının yayılımı da bu ifadeyi doğrulamaktadır.

Prof. Dr. Veli Sevin, yaptığı araştırmalar sonunda Hakkâri Taşları’nı (Stellerini) MÖ. 2030 - 1690 arasına tarihlendirmiştir. Bu tarihlendirme M.Ö. 2. binyılın ortalarına denk gelmektedir ki aynı dönemde Anadolu’da Hitit İmparatorluğu hüküm sürmektedir. Üstelik Hitit İmparatorluğu Hakkâri Taşları’nın bulunduğu Doğu Anadolu’ya kadar yayılmıştır.

Veli Sevin, Hakkâri Taşları’nı yapan uygarlığı Orta Asya’ya bağlarken M.Ö. 2000’lerde Doğu Anadolu’da yaşayan bir Orta Asyalı kavimden, Turukkular’dan da söz etmektedir. 1998 yılında Hakkâri Taşları’nın bulunmasıyla “*Eski Anadolu’da Türk olmadığı*” genel kabulüne çok ciddi bir darbe vurulmuştur. Söz konusu taşlar, eski Anadolu’da Yafes’in oğullarının yaşadığının en güçlü kanıtlarından biridir. Eski Çağda Anadolu’da Türklerin yaşadığını gösteren Hakkâri Taşları, “*Hititlerin Türklüğü Tezi*”nin üzerinde daha fazla düşünülmesi gerektiğini ve “*Türklerin Anadolu’ya 1071’de girdikleri*” bilgisinin artık sorgulanması gerektiğini çok açık bir biçimde ortaya koymaktadır.

YAFES'İN ÇOCUKLARI

TUĞLUK URUĞU



TUĞLUK URUĞU

Tuğluk Uruğu (Kök Türkçe: Üç Tuğlug); Batı Göktürk kağanlığında Çorlar tarafından yönetilen 5 Türk boyunu yöneten uruğa verilen addır. Bazı genetik uzmanları Tuğluk Uruğu'nun Yafes'in oğlu Tuval'a dayandığını söylemektedir.

Tuğluk uruğu adı Moğolküre (Şine Uşi) Yazıtı'nda "Üç Tuğlug" olarak geçmektedir. Bu yazıtta Buyruk Kağan "Üç Tuğluk" uruğunu kendisine isyancı bir budun olarak nitelendirilmiştir.⁶ Türklerde "Dokuz Oğuz", "On Ok" vb. hanedan ve boy isimlerinin mevcut uruk içerisindeki kolları temsil ettiği düşünüldüğünde Tuğluk uruğunun da birkaç ana kola ayrıldığı düşünülmektedir. Erkinler (Uygurlar) tarafından yönetilen On-ok (Nuşibi) uruğu ile sürekli bir mücadele hâlinde olmuşlardır.⁷ Göktürk döneminde Tuğluklar Tokmak'ın doğusuna, On-Ok'lar ise bu kentin batısına hükmetmiştir.⁸ Türgiş Kağanlığı döneminde Tuğluk uruğu "Sarı Türgişleri", On-ok uruğu ise "Kara Türgişleri" oluşturmuştur.⁹

6 / "Dokuz Oğuzlar". TDV İslam Ansiklopedisi. 5 Haziran 2016 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 29 Nisan 2016.

7 / Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

8 / Salman, Hüseyin (1998), Türgişler, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, s. 6.

9 / Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

Avrupa'ya uzanan göçlerle birlikte Tuğlukların varlığı Bulgaristan'a kadar ulaşmıştır. Buradaki Türk kökenli halkı yöneten Tuğluklar, Aşina sülalesi ile birlikte Hun kökenli önemli Türk hanedan soyundan biridir.¹⁰

Batı Göktürklerden ilk ayrılan ve bağımsız hareket etmeye başlayan Bulgarların Tuğluk uruğuna bağlı beyler tarafından yönetildiğini destekleyen birçok kanıt mevcuttur.¹¹

Bulgarların haricinde, 10. yüzyıldan sonra Hindistan'da egemenlik kuran Tuğluk adlı bir hanedanlığın varlığı da bilinmektedir. İbn-i Battuta'ya göre, Hindistan'da hüküm süren Tuğluk uruğunun kökü Karavniye adı ile bilinip "karışık" anlamına gelen boya dayanmaktadır.¹²

Giyâs'üd-din Tuğluk'un kurduğu bu hanedanlığın başındaki hükümdarların birçoğu Tuğluk ismini bir unvan olarak kullanmıştır. Tuğluk ailesi, 1321-1413 yılları arasında Hindistan'da yönettiği bölgelerde egemenliğini korumayı başarmıştır.¹³

10 / "İskitlerin Mirasçısı Hunları". 14 Kasım 2015 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 22 Nisan 2016.

11 / Golden, Peter B. (2011). Studies on the Peoples and Cultures of the Eurasian Steppes. Editura Academiei Române; Editura Istros a Muzeului Brăilei. ss. 143–144. ISBN 9789732721520.

12 / Cultural Atlas of the Turkish World, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı, Turkish Cultural Service Foundation, 1997, s. 341.

13 / Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, 1992, s. 323.

BULGARİSTAN ve TUĞLUK URUĞU BAĞI

Tuğluklarla akraba olan Kurt (Kubrat 632–665), Avarlara başkaldıran boy üyelerinden biriydi. O, bugünkü Ukrayna bölgesinde Büyük Bulgar Hanlığını kurdu.¹⁴

7. yüzyılın ikinci yarısında Kurt'un oğlu ülkeyi ikiye bölerek Avrupa'ya doğru ilerlemeye karar verdi. Böylece “İdil Bulgarları” ve “Tuna Bulgarları” oluştu.¹⁵

Yaşanan bölünme sonrasında Tuğluklar Bulgaristan üzerindeki kültürel güçlerini tamamen kaybettiler.¹⁶ Böylece Bulgar coğrafyası tamamen Slavlaştı ve Hristiyanlaştı.¹⁷

Bulgarlar hakkındaki genel kanıya göre Müslümanken sonrada Hristiyanlaştıkları yönündedir. Türk kağanlardan Kurt'un (Kubrat'ın) oğlu Asparukh'un Bulgaristan'ı kuruş tarihi MS 681 olarak bilinmektedir. Bu tarih, Müslümanlığın yeni yeni şekillendiği tarihlere denk gelmektedir. Anadolu Türkleri 751'de Talas savaşı sırasında Müslümanlıkla tanışmıştır. Bu tarihlerden de anlaşıldığı gibi Bulgarlar devlet kurduğunda Avrupa'da henüz Müslümanlık bilinmemektedir.

14 / John Van Antwerp Fine (1991). *The Early Medieval Balkans: A Critical Survey from the Sixth to the Late Twelfth Century*. University of Michigan Press. ss. 66, 300. ISBN 9780472081493.

15 / Runciman (Book I) 1930, p. 2–24.

16 / Curta, Florin (2006). *Southeastern Europe in the Middle Ages, 500-1250*. Cambridge University Press. ss. 79, 85. ISBN 9780521815390.

17 / Sophoulis, Panos (2011). *Byzantium and Bulgaria, 775-831*. Brill. ss. 92, 147–148, 71, 111. ISBN 9789004206960.

Avrupa Hun İmparatoru Atilla (395-453), Romalıları tarif ederken “*Onlar puta tapan kavimdir. Benim ırkımdan olan puta tapmaz*” der. Bu nedenle Atilla, Avrupalılar tarafından “Tanrının Kırbağı” olarak isimlendirilir. Avrupa Hun İmparatorluğunun dağılışımdan sonra 681 yılında kurulan Bulgar krallığının putperest olmadığı ancak sonradan (o dönemlerde Müslümanlık bilinmediğı için) “Gök Tengri” inancına yakın olan Hristiyanlığı benimsediğı anlaşılmaktadır. Bulgarlar sonradan Hristiyanlaşmamış, Hristiyanlığın hak din sayıldığı dönemlerde bu dini seçmiştir... Günümüzdeki “*Bulgarlar Müslümanken sonradan Hristiyan olmuş*” tezinin yanlış olduğu anlaşılmaktadır.

Bulgar odaklı araştırmalar yapan birçok Avrupalı araştırmacı Bulgarlarla Tuğluk uruğunu ilişkilendirmektedir. Birçok modern tarihçi, Kubrat’ın Tuğluk uruğuna dâhil olduğunu düşünmektedir.

Gyula Nemath’e göre birçok lingustik, etnografik ve sosyolojik kanıt Bulgarların bir Türk boyu olduğunu kanıtlamaktadır.

Bulgarların Tuğluk Uruğunun bir kolu olduğunu kanıtlayan bulgular için Kubrat’ın kullandığı eşyalardaki semboller yeterli kanıtlardır.

Örneğin;

- Bulgar boyunun ongunu (uğurlu hayvanı) şahindir. Kubrat’ın oğlu Asparuh Han’ın kalkanında şahin kabartması vardır. Bulgarlar gibi “IYI” sembolünü kullanan Kayı Boyunun ongunu da şahindir.

- Kubrat Han'ın taktığı bileklikte “IYI” sembolü vardır.
- Bulgar tarihine ait tarihi eserlerde ve Kubrat'ın mezar taşında da “IYI” sembolü bulunmaktadır.



Kubrat Han'ın mezarı
www.eurochicago.com

Resim kaynak: okonuz.blogspot.com/2018/01/kubrat-han-ve-buyuk-bulgar-devletinin.html – Erişim Tarihi 15 Mayıs 2019



Bulgar Hanı Kubrat'ın oğlu Asparuh Han

Bulgaristan'daki Tuğluk Uruğu (IYI) sembolleri haricinde Avrupa'daki diğer bir Türk izi de “Balbal”lardır.

Balbal; Eski Türklerde kişinin anılması için mezarının (veya Kurganının) etrafına dikilen mezar taşına verilen isimdir. Bu taşların sayısının fazlalığı ölen kişinin sağ iken gücünün, cesaretinin ve kahramanlığının da simgesidir.

Ayrıca; **Kore mezar taşları ve Balbal kültürünün** Türk kültürüne özgü Balbal mezar taşlarıyla aynı özellikleri taşıması da araştırılması gereken diğer bir konudur. Kore mezar taşları konusunda Hacettepe Üniversitesi'nin bir araştırması mevcuttur. Koreli Hyunjoo Park'a ait bu araştırma internet ortamında PDF olarak yayınlanmıştır. (PDF: Hacettepe Üniversitesi - Hyunjoo Park – “Kore Halk Kültüründe Ölü Gömme Gelenekleri”)

HİNDİSTAN ve TUĞLUK URUĞU BAĞI

Tuğluklular, Hindistan'da 1320-1526 arasında Delhi Sultanlığı'nı yöneten hanedanlardır. Tuğluklular döneminde sultanlığın toprakları en geniş sınırlarına ulaşmış ama daha sonra hızlı yayılmanın ve merkezî otoritenin zayıflamasının doğurduğu sorunlar yüzünden gücü iyice azalmıştır.

Tuğlukluların ilk hükümdarı Gıyaseddin Tuğluk, Telingana'yı ele geçirdikten (1323) sonra Caccagar'a sefer düzenledi. Ardından Bengal'i sultanlığına bağladı. Gıyaseddin Tuğluk'un ölümü üzerine tahta çıkan Muhammed bin Tuğluk döneminde sultanlık hem altın çağını yaşadı hem de gerileme dönemine girdi.

O dönemde yaşamış bir tarihçiye göre; yeni sultanın ilk dönemlerinde sultanlığa bağlı il sayısı 23'e yükselmiş ve Hindistan yarımadasında sultanlık otoritesine tehdit oluşturabilecek çok az il kalmıştı.

Muhammed bin Tuğluk'un ölümünden sonra yerine yeğeni Firuz Şah Tuğluk (1351-1360) geçti.

Mutasavvıflara ve öbür din önderlerine büyük mali destek sağlayan ve önemli kararları onlara danışarak alan Firuz Şah, Emirlerle (Yöneticilere) de geniş özerklik tanıdı. Ama Hinduizmden Müslümanlığa geçenlerin önemli mevkilere yükselmesi olanağını kısıtlayınca değişen siyasal koşullara ayak uydurmayı kolaylaştıran önemli bir denge ögesini yitirmiş oldu.

Firuz Şah'tan sonra gelenler 1500'lü yıllara kadar hükümdarlıklarını sürdürdü. Müslüman Tuğlukların Hindularla yaşadığı, Müslüman anlayışın "Hindu kast sistemi"ni kabul etmemesinden kaynaklanan sıkıntılar nedeniyle Tuğlukların hükümdarlığı iyice yıprandı. Tuğlukların yıkılmaya başladığı dönemde Babür Şah 1526'dan itibaren Hindistan'a düzenlediği seferler sonunda bütün Kuzey Hindistan'ı kontrol altına alıp 1526'da Delhi Sultanlığına (Tuğluk Hükümdarlığına) son vererek günümüzdeki Afganistan, Pakistan ve Hindistan'ın kuzeyini kapsayan topraklar üzerinde Babür İmparatorluğunu kurdu.¹⁸

Babür (veya tam adıyla Zahîrüddîn Muhammed Bâbü'r) Şah'ın soyu baba tarafından Timur, anne tarafından Cengiz Han'a dayanır.¹⁹

Hindistan'ın sömürü süreci Babür İmparatorluğu döneminde İngiltere'den gelen bir mektupla başlamıştı. 1583'de Kraliçe Elisabeth'in Hindistan'ın büyük Türk-

18 / L. Canfield, Robert; Jonathan Haas (2002). *Turko-Persia in Historical Perspective*. Cambridge University Press. ISBN 0-521-52291-9, 9780521522915. ; p. 20;

19/ Edward Balfour *The Encyclopaedia Asiatica, Comprising Indian Subcontinent, Eastern and Southern Asia*, Cosmo Publications 1976, S. 460, S. 488, S. 897

Moğol imparatoru Ekber Şah'a hitaben yazmış olduğu mektubu taşıyan bir grup tüccar gezgin Hindistan'a geldi. Ancak, kraliçenin mektubunu Kraliçe adına Ekber Şah'a iletemediler. Zira Hindistan'ın ihtişamı ve Ekber Şah gibi büyük bir yönetici karşısında dengi olmayan İngiltere Kraliçesinin mektubu o kadar büyük bir ilgiyi hak etmiyordu. Bu nedenle tüccar gezgin grup Kraliçenin mektubunu vermeyi başaramadı. Daha doğrusu mektubu vermeye utandılar.²⁰

Kraliçenin Hindistan'da ticaret yapma izni için İngiltere'nin ricasını içeren mektubu daha sonraki dönemlerde İngiliz diplomatlar aracılığıyla Ekber Şah'a iletilti. Kraliçenin mektubu üzerine İngiltere'ye verilen ticaret izni sonrasında Hindistan'ın zenginlik ve ihtişamı kısa sürede yağmalanarak İngiltere'ye taşındı. Müslümanları yok etme sözü vererek Hindularla anlaşılan İngilizler, Babür imparatorluğunu içinden yıktı.

Günümüz Birleşik Krallığı'nın (İngiltere'nin) ve Tapınak Şövalyeleri denen grubun bugünkü zenginliği Hindistan'da yapılan sömürüden gelmektedir.

Zahir ud-Din Mohammad (2002-09-10). Thackston, Wheeler M.. ed. The Baburnama: Memoirs of Babur, Prince and Emperor. Modern Library Classics. ISBN 0-375-76137-3. "Note: Gürkānī is the Persianized form of the Mongolian word "kürügān" ("son-in-law"), the title given to the dynasty's founder after his marriage into Genghis Khan's family."

20/ Yücel Bulut – Hindistan'da İngiliz Sömürgeciliği, Oryantalizm ve William Jones –PDF s. 83

Yücel Bulut – Hindistan'da İngiliz Sömürgeciliği, Oryantalizm ve William Jones –PDF



Tuğluk Hanedanlığının 1320-1413 yılları arasında yönettiği bölge

Tuğluklular, Hindistan'daki Delhi Sultanlığı'nı yöneten hanedanlardır. Firuz Şah'tan sonra gelenler (bazı araştırmacıların sıralamalarına göre) aşağıda belirtildiği şekildedir.²¹

- Giyaseddin Tuğluk Şah (1321 - 1325)
- Muhammed bin Tuğluk (II. Muhammed Şah) (1325 - 1351)
 - Mahmud bin Muhammed (Mart 1351)
 - Firuz Şah Tuğluk (1351 - 1388)
 - II. Giyaseddin Tuğluk (1388 - 1389)
 - **Ebubekir (1389 - 1390)**
 - III. Nasreddin Muhammed Şah (1390 - 1393)
 - I. İskender Şah (Mart- Nisan 1393)
 - Mahmud Nasreddin (II. Mahmud (Delhi)) (1393 - 1394)
- Nusret Şah Firuzabad'da saltanat sürmüştür (1394 - 1398)

Çoğu web sayfası ilişik (link) olarak bu sıralamada adı geçen Ebubekir'i Müslümanların ilk Halifesi olan Hz. Ebubekir'e yönlendirmektedir. İki farklı kişilerdir. Delhi Sultanı Ebubekir 1393-1390 yılları arasında, ilk Halife Hz. Ebubekir ise 573-634 yılları arasında yaşamıştır.

²¹ / Vikipedi özgür ansiklopedi,
tr.wikipedia.org/wiki/Tuğluk_Hanedanı – Erişim tarihi: 15 Mayıs 2019

İlk Halife Hz. Ebubekir'in Tuğluk Uruğu ile bir bağı var mıdır bilemiyoruz ama Müslümanların üçüncü Halifesi Hz. Osman'ın kılıcında Tuğluk Uruğu (IYI) sembolünün bulunduğunu biliyoruz.

644 – 656 yılları arası Hz. Osman'ın (r.a.) halifelik yaptığı dönemlerdir. Hz. Osman'ın kılıcında kılıcı yapan ustanın mührü vardır. “IYI” şeklindeki bu mühür Tuğluk Uruğunun ve bu uruğun bir kolu olan Kayı boyunun sembolüdür.



Süreyç (Yüec) kabilesinin bir ferdi ve Kâbe'nin sorumlusu olan Osman bin Talha Türk'tür. Süreyçiler (Yüeciler) Mekke'de kılıç ustaları olarak tanınır ve

yaptıkları kılıçlar “Es Süreyç Kılıcı” ismiyle (markasıyla) satılırdı. Arap kaynaklarında bu kılıçlardan bahsedilirken Ubeydullah Türk’tü denir. Ubeydullah Süreyç kabilesindendir.

Dönemin Es Süreyç kılıçlarından birisi de İslam Halifesi Hz. Osman’a (r.a.) aittir. Kılıcın üzerinde Kayı boyunun (IYY) mührü vardır.

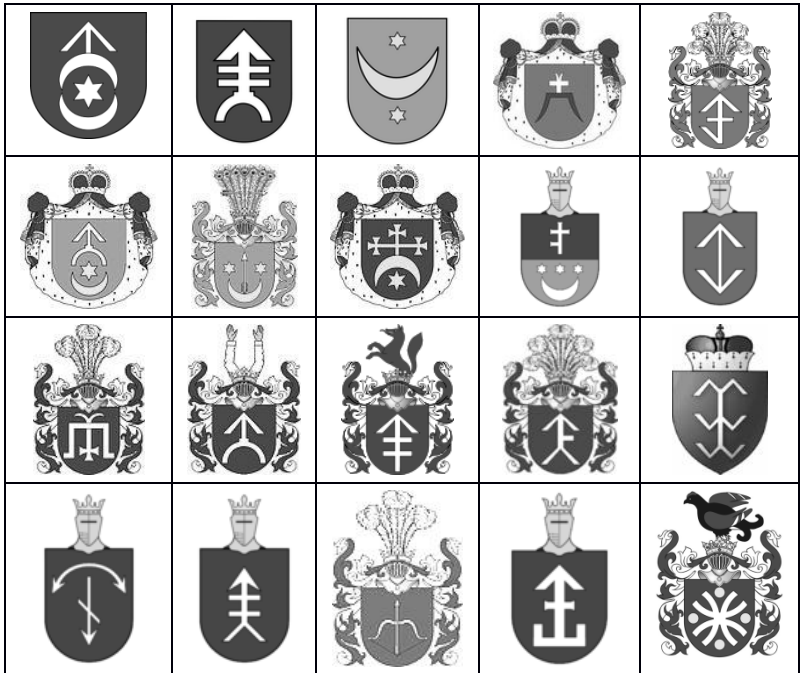
Osman bin Talha’nın kabilesinden İslam’ın üçüncü Halifesi Hz. Osman’a (r.a.) ondan da (tahminen Şeyh Edebali aracılığıyla) ilk Osmanlı Padişahı Osman Gazi’ye geçen kılıç günümüzde Topkapı Sarayı’nda sergilenmektedir.

Kitabımızın içeriğinde de belirttiğimiz gibi semboller ve motifler tarihi okumanın farklı bir yoludur. Bu yolla ulaşabildiğimiz diğer bir çalışma da Polonya’daki şehir armalarıdır.

SEMBOLLERİN (ARMALARIN) TAKİBİYLE ULAŞABİLECEĞİMİZ TARİHİ BİLGİLER

Avrupa devletlerindeki hanedanlık ya da şehir armalarında “Ay Yıldız” ve “Tamga” gibi Türk sembollerini taşıyan şekiller kullanılmaz. İstisnai bir durum olarak Polonya’da karşımıza çıkan Avrupa’ya özgü olmayan Türk tarzı semboller taşıyan armalar vardır. Bu tür armalar geçmişte Türk kavimlerden gelen

ve halen Polonya’da yaşayan hanedanlara ait olabilir. Bu konuda araştırmalar yapılırsa sonuç olarak (tıpkı Kızılderililerde olduğu gibi) Türk kökenli çıkacaklardır.



Erişim tarihi: 21 Mayıs 2019 Saat: 18,00

Polonya'daki şehir armaları ile Türk sembollerinin karşılaştırma örnekleri.	
POLONYA ARMALARI	TÜRK BAYRAKLARI
	
 Kurt	
 Akıncı oku	
 	
 	 Türk Boyları Simgeleri

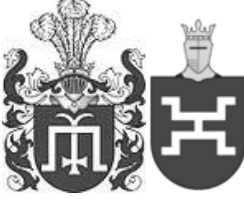
Polonya'daki bazı şehir devleti armalarının Türk-i semboller içermesi ile ilgili (Yurt dışı kaynaklardan alınan) bir yazı:

Polonyalıların dedikodularında kullanılan diğer tipik özellikler arasında at kuyrukları, oklar, Malta Haçları, tezgahlar, yıldızlar ve kehaşetler bulunmaktadır. Ayrı bir müjdecilik (armacılık) teriminin icat edildiği birçok tamamen geometrik şekil vardır. Aslında bütün Polonya katlarının soyut geometrik şekiller üzerine kurulu olduğu ileri sürülmüş, ancak çoğu zaman at nallarına, oklara vb. "Rasyonalize edilmiştir". Bu hipotez doğruysa bu durum batı Avrupa müjdeciliğinden farklı olarak Polonyalı kulübün en azından kısmen Tamgas'tan (Tamgalardan - Türk sembollerinden) türetilebileceğini önermektedir. Sarmatiler, Avarlar ve Moğollar gibi Avrasya göçebeleri tarafından mülkleri işaretlemek için kullanılan işaretlerdir.

Sistemin kökeninin kanıtı kısıtlı kabul edildi ve hipotez "Serkatizm" in bir parçası olarak eleştirildi. Bununla birlikte, Polonya Soyluluğu ile ilgili yakın tarihli DNA projeleri, Lehçe Asalet'in en azından bir kısmının Sarkalı (Türk) kökenli olduğunu ispatladı.

"Tamga" ya da "tamag" tam anlamıyla Moğolca bir damga ya da mühür anlamına gelir. Günümüzde Moğolistan'da atlar gibi evcil hayvanlarda ve diğerlerinde kendi başlarına otlayan hayvanın belirli bir ailenin kendisine ait olduğunu belirlemek için Tamgas'la damgalanmaktadır.

POLONYA TÜRK SEMBOLLERİNİN KIRIM SEMBOLLERİ İLE BENZERLİĞİ



Kırım-Tatar Bayrağı

Polonya armalarının en az %77'si Türk kökenli semboller içermektedir. Özellikle Kırım Türklerine ait semboller çoğunluktadır. Eski Kırım Türkleri Musevi (Yahudi) inanca sahip bir topluluktur. Kırım'da "Perçemli Yahudiler" ve "Perçemsiz Yahudiler" olarak iki farklı Musevi gurup vardır. Perçemli Yahudiler İsrail kökenli, Perçemsiz Yahudiler (Museviler) ise Türk kökenlidir. Dolayısıyla Polonya'daki Türkler de büyük ihtimalle Musevi'dir. Hitler'in katlettiği Yahudilerin büyük çoğunluğu da Polonya kökenlidir. Hitler, Yahudileri mi yoksa Kırım kökenli Türkleri mi soykırıma uğramıştır araştırmak gerekir.

AVRUPA ARMALARI ve ANLAMLARI

Arma kullanma kuralları Avrupalı ülkeler arasında bazı farklılıklar göstermektedir. Almanca konuşulan bölgelerde hem aristokrasi hem de "burghers" (asil olmayan özgür vatandaşlar) sembol kullanırken, Avrupa'nın geri kalan kısmında aristokrasi (asiller) ile sınırlıdır. Avrupa'da Sembol (Arma) kullanım hakkı din

adamlarına, kentlere, küçük hanedanlıklara, asil ailelere (Baron, Lord vb.) ve ticaret şirketleri gibi kraliyet örgütlü kuruluşlara verilmektedir.²²

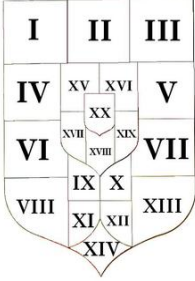
Dünya genelinde irili ufaklı her toplumun bir sembolü vardır. Sembollere dayalı toplumsal gelenek sadece sembollerin tasarımını ve kullanımını yöneterek kayıt altına alan Avrupa'da tutarlı kalmıştır. İngiltere ve İskoçya gibi bazı ülkeler yüzyıllarca sembollerini sürdürmeye devam etmiş ve günümüze kadar korumuşlardır.²³

İngiltere'de sembollerin verilmesi “Arma Koleji” tarafından denetlenmektedir. Mühürler ve “Blozan” adı verilen amblemin resmi tasviri kayıt altına alınmaktadır. Rozetler, pankartlar ve mühürler gibi diğer nesneler de Blazon'da (resimli ve açıklama yazılı belgede) kayıt altına alınmaktadır.²⁴

Yüzyıllar önce kayıt altına alınan semboller hiç değişmeden günümüzde de varis olan kurumlar ve kişiler tarafından kullanılmaktadır. Günümüze kadar değişmeden gelen bu semboller “Polonya komün armaları” örneğinde olduğu gibi yazılı kaynaklardan ulaşamadığımız bazı bilgileri elde etmemizi sağlamakta ve Tarih, Sosyoloji, Uluslararası ilişkiler, Uluslararası strateji belirleme, Uluslar üstü şirketlerin kökeni ve benzeri birçok konularda bizlere yol göstermektedir.

22 / 23 /24 / Vikipedi, özgür ansiklopedi. Erişim tarihi: 16 Mayıs 2019 - en.wikipedia.org/wiki/Coat_of_arms

Örnek 1: Eski Avusturya arması ve bu topraklar üzerinde söz sahibi hanedanlar.

Arma	Bölme	Bölge
	I II III IV V VI VII VIII IX X XI XII XIII XIV XV XVI XVII XVIII XIX XX	Galiçya ve Lodomeria Krallığı Bohemya Krallığı Dalmaçya Krallığı Üst Dükalığı ve Aşağı Silezya Salzburg Düklük Moravya'nın Margraviate Tirol bölgesinin İlçe Bukovina'daki Dükalığı Vorarlberg Province Istria ait Margraviate Gorizia County (parçası Gorizia ve Gradisca'ya ait Princely County) Gradisca'ya County (aynı zamanda bir parçası Gorizia ve Gradisca'ya ait Princely County) Bosna Hersek İl (<i>Yapışık</i>) İmparatorluk Ücretsiz Trieste Şehri Aşağı Avusturya Arşidüklüğü Yukarı Avusturya Arşidüklüğü Styria Dükalığı Carniola Dükalığı Karintiya Dükalığı
		

Kalkan üzerindeki armada; büyük kalkan en alt ortakları, orta kalkan (XV, XVI, XVII, XVIII, XIX) üst düzey ortakları ve en ortadaki küçük kalkan (XX) hepsinin üstündeki hükmeden yöneticiyi temsil eder.

Örnek 2:

ARMALARIN İÇERDİĞİ BİZLERE NEYİ
ANLATMAKTADIR



Kanada Kraliyet Kolları Arması

NOT: Orijinali telif içerdiği için sembollerin üzerine isimleri yazılmıştır. Aslına internette bakmanızı rica ederiz.

En alttaki çiçekler Kurucu ulusların en küçük asil ailelerini simgeler.

Kalkandaki semboller, kurucu krallıklar olan İngiltere, İskoçya, İrlanda ve Fransa krallıklarını simgeler.

Miğfer (Kask), İngiliz Kraliyetinin askeri korumasını simgeler.

Miğferin üstündeki Aslan (sağ pençesinde akçaağaç yaprağı tutan taç giymiş aslan) Kanada'nın asıl yöneticisi olan İngiltere'ye bağlı Valiyi temsil eder.

Aslanın üzerindeki Tudor Kraliyet Tacı, İngiltere'nin hepsinin üstünde bir yönetici olduğunu ve Valinin İngiltere'nin temsilcisi olduğunu simgeler.

Kenarlardaki İngiltere Aslanı ve İskoç Unicorn'u (At), Kanada'yı destekleyen krallıkları temsil eder. İngiltere bayrağını tutan aslan İngiltere kraliyetinin desteğini, Fransa kraliyet bayrağını tutan at ise Fransa'nın desteğini simgeler.

Avrupa armalarının nasıl yorumlanacağını detaylarıyla anlatan linkler:

https://en.wikipedia.org/wiki/Coat_of_arms

<https://en.wikipedia.org/wiki/Hraldy>

<https://en.wikipedia.org/wiki/Blazon>



GİZLENEN TÜRK TARİHİ

KÖK TÜRKLERDE YAZI ve İNANÇ

Türkler, tarihi “Taş Devri”ne kadar takip edilebilen tek millettir. Taş devrinde kaya resimleriyle başlayan Türk tarihi, kaya resimlerinin “Tamga”lara dönüşmesiyle devam eder ve yazıya (alfabeye) geçmesiyle günümüze kadar gelir. Alfabeyi ilk geliştiren millet yine Türklerdir.

		
Kaya resmi	Tamga	Yazı

Şamanizm’in tarihi de Tamgalar kadar eskidir. Şamanizm, bir din değil bir tür trans (Mevlevi-semazen gibi kendinden geçme) şeklidir. Şamanlar dini ayinleri yönettikleri gibi aynı zamanda da şifacıdırlar. Kök Türk kaya yazıtlarında ve şaman davullarında rastlanan haç (+) ya da svastika şekli “Kutsiyet”i temsil eder ve “Ozmak” (ilahi aşkla yanmak, Tanrıya ok gibi fırlamak) anlamına gelir. Türkmen “Alevi” kültüründeki Alevi’liğin kökeni muhtemelen burada bahsi geçen yanma (Alev) ile alakalıdır. Bu nedenle saz çalan âşıklara “Ozan” denir. Türkmen Aleviliği, Müslümanlığın kabulünden sonraki dönemlerde Hz. Ali’ye atfedilen Alevilikle karışmıştır.

Kök Türklerde “Ozma” (Tanrıya gönülle bağlanma ve dilekte bulunma) törenleri Şamanlar tarafından yönetilir.

GÖKTÜRK MÜ? – ÖK-ÜK MÜ?

Göktürk alfabesini çözen Kazım Mirşan, Orhun yazıtlarında Rusların okuduğu “Göktürk” kelimesinin yanlış telaffuz edildiğini ve bu yazıda iki ayrı “k” harfi olduğu için ÖK-ÜK şeklinde okunması gerektiğini savunmaktadır. Göktürk “Göksel Türk” anlamına gelirken ÖK-ÜK Rabbani Türk (Tanrı kurallarına göre yaşayan Türk) anlamına gelmektedir. Aslında her iki tercüme de benzer sonuca varmaktadır.

Türkler, inançları gereği işgalci bir tavır almamış, aksine Ekin Kağan’ın ve Kültegin Kağan’ın yaptığı gibi birçok kavimi savaşlardan ya da ekonomik çöküntüden kurtarmış ve yurtlarına geri dönmüşlerdir. İçlerine karışan kavimleri kabullenmiş, kendi gittikleri yerde dışlanırlarsa da savaşmışlardır.

Türkler dünya tarihi boyunca İslamiyet’in bayraktarlığını yapmıştır. İslam deyince sadece Müslümanlık olarak anlaşılmamalıdır. İslam; bu güne kadar gelen bütün peygamberleri ve hak kitapları (Hak Dinleri) kapsar. Hak dinlerin tamamı İslam üzere gelen dinlerdir. İslam üzere gelen son din Müslümanlıktır.

Türlere İslam’ın bayraktarlığının nasip olması büyük ihtimalle Hz. Nuh’un (a.s.) oğlu Yafes’e yaptığı duadır. Hz. Nuh (a.s.) üç oğluyla (Ham, Sam, Yafes) yaşadığı bir olay sonucunda Ham’a sıkıntı, Sam’a

İman, Yafes'e de genişlik (dünya üzerinde yayılma ve düzeni sağlama) dilemiştir. Hz. Nuh'un (a.s.) oğullarına duası üzerine Sam'ın zürriyetinden peygamberler çıkmış, Ham ve zürriyeti sıkıntı çekmiş, Yafes'in zürriyetinden türeyen Türkler ise dünyaya yayılarak İslam'ın bayraktarlığını yapmıştır.

Türklerin bayraktarlığını yaptığı din sadece Müslümanlıkla sınırlı değildir. Orhun kitabelerinde geçen Oğuz Kağan'ın sözleri ile Kur'an-ı Kerim'de Zülkarneyn'den (a.s.) bahseden ayetler örtüşmektedir. Ayrıca; Kaçkarların (Kafkas Halklarının) destanlarında geçen "Debet" ile Hz. Davut (a.s.) aynı özelliklere sahip karakterlerdir. Debet de Hz. Davut gibi demiri eliyle yoğurur ve gökten düşen madenden yaptığı kılıcı vardır. İlginçtir, Hz. Davut'un (a.s.) Topkapı Müzesi'nde sergilenen kılıcının madeni de dünya menşeli değildir.

ÇİN'DEKİ TÜRK PİRAMİTLERİ

Çin'deki piramitlerin varlığının anlaşılması iki aşamada gerçekleşmiştir. İlk bilgiler 300m yükseklikteki büyük "Beyaz Piramit" hakkındadır. ABD Hava kuvvetleri pilotu James Gaussman, II. Dünya Savaşı sırasında Hindistan'dan Çin'e olan uçuşu sırasında beyaz bir piramit gördüğünden bahsetmiş ve 28 Mart 1947 tarihli The New York Times gazetesinde piramidi gördüğünü açıklamıştır. Gaussman'ın bahsettiği "Beyaz Piramit" daha sonra The New York Sunday News'ın 30 Mart 1947 tarihli sayısında yayınlanan fotoğrafta görünür. Bu fotoğraf'ın

yayınından uzun süre sonra fotoğrafın James Gaussman tarafından çekildiği söylenmiştir.

Chris Maier'in bu fotoğraftaki piramidin aslında bir Türk atasının anıtmezarı olduğuna dair iddiaları vardır. Çin'in Xi'an bölgesinde "Beyaz Piramit"le beraber toplamda yüz adet piramit vardır. Bir Budist mabedindeki kayıtlarda Beyaz Piramidin en az 5000 yıldır var olduğu belirtilmiştir.

Piramitlerin olduğu bölge turistik bir yer değildir ve üzerleri ağaçlandırılmaya başlanmıştır. Bölgede araştırma yapılmasının yasak olduğu söylenir.

"Beyaz Piramit"e yaşlı bir Çinlinin yardımıyla gizlice giren bir grup araştırmacı içerde mumya parçaları olduğunu söylemiştir. Piramidin kime ait olduğunu gösteren granit yazıt ise koparılıp götürüldüğü için kayıptır.

Piramitlerde ve Orta Asya'daki birçok kurganda M.Ö. 3000 - M.Ö. 2000 yılları aralığına tarihlenen Türk mumyalarına rastlanmıştır. Mumyanın birinde at kılıyla dikilmiş bir ameliyat yarası mevcuttur.

Araştırmacıları mağaradaki gizli bir geçitten Beyaz Piramide gizlice girdiren yaşlı Çinli şunları söylemiştir; *"Dedem bu yapıların Türklerin atalarına ait olduğunu söylerdi. Taşlarda yazılan efsaneye göre, Türklerin güneşin batmasına yakın bir zamanda ordularıyla buralara tekrar gelecekleri, doğuya ve batıya, yani bütün dünyaya hakim olacakları yazarmış..."*

Beyaz Piramitle aynı dönemlere tarihlenen ve Türklerin nasıl bir uygarlığa ulaşmış olduğunu gösteren birçok eser vardır.

PAZIRIK HALISI

Pazırık halısı, Altayların Pazırık bölgesinde yapılan kurgan kazıları sırasında bulunmuştur. Sovyet arkeolog Sergei Ivanovich Rudenko tarafından yapılan kurgan kazıları sayesinde M.Ö. 3. yüzyıla ait Pazırık Halısı ve 40'a yakın zengin sanat eserleri gün ışığına kavuşturulmuştur. Bu buluntuların büyük bir kısmı hâlen Leningrad Ermitaj Müzesi'nde sergilenmektedir.

Bu buluntular arasında, menşei en çok tartışılan buluntu "**Pazırık Halısı**"dır. Beşinci Pazırık kurganından çıkartılan dünyanın en eski halısı, bulunuşunun üzerinden çeyrek asır geçmesine rağmen halen üzerinde en çok konuşulan ve tartışılan bir arkeolojik eser olma vasfını taşımaktadır. Batılı araştırmacılar bu muhteşem buluntuyu Türklere mal etmemek için çeşitli varsayımlar ileri sürmektedir. Kazıları idare eden Rukendo, 1.89 x 2 m ebadındaki; üzerinde "biniciler", "sığırlar" ve "Griffon" (aslan vücutlu kartal kanatlı ve kafalı hayali yaratıkların) figürlerinin yer aldığı bu halının Türklere ait olamayacağını iddia etmektedir. Oysaki halının kenar bezemelerinde görülen "Kuyruğu bağlanmış atlara binen savaşçılar" Türk geleneklerine özgü figürlerdir. Türkler savaşa giderken atlarının kuyruğunu bağlarlar.



Pazırık Halısı



Pazırık Halısından kesitler

Pazırık halısı resimleri: “PAZIRIK – Altaylardan Bir Halının Öyküsü” –
Kültür Bakanlığı yayınları s. 19

Johanna Zick Nissen ise bu halının Anadolu'ya kadar uzayan sınırlar içinde dokunduğu kanaatini taşımaktadır. R. Ghirsman, K. Jetter gibi bazı İranist batılı sanat tarihçileri de bu müstesna halının "*şehir kültürü*" dışında yaşayan göçebe bir cemiyet içinde dokunamayacağı inancını paylaşmaktadırlar. Onlara göre bu halı teknik bakımdan oldukça detaylı, sanat bakımından da çok taraflı değişik anlayışla yüklü bir eserdir. Bu sebeple (yabancı araştırmacılara göre) atlı bozkır kültürüne mensup, yaylak ve kışlak hayatı yaşayan Türk göçebelerinin böyle bir halıyı meydana getirmeleri asla mümkün değildir.

Bu gibi aşığılamalarla Türkleri dünyaya geri kalmış göçebe kavimler olarak tanıtmak isteyen Batılılar, "**Altın Elbiseli Adam**" bulunduktan sonra susmak ve iddialarından vazgeçmek zorunda kalmışlardır.

ALTIN ELBİSELİ ADAM

Altın elbiseli adam (Alp), 1969'da Kazakistan'da Issık Gölü yakınlarında bulunmuştur.

M.Ö. 4. yüzyıla ait olduğu tahmin edilen kurganda çok kıymetli eserlerle birlikte çok gösterişli kıyafetle gömülü bir genç Alp (Tigin) ortaya çıkarılmıştır. Alp'in üzerindeki kıyafet; sağdan sola doğru kapanan 'V' yakalı kısa kaftan, dar süvari pantolonu, diz altında kalan kısa yumuşak çizmeden oluşmaktadır. Kaftan ve çizme üçgen biçiminde işlenmiş küçük altın levhalar yan yana ve üst üste dikilerek adeta altın bir zırhla

kaplanmıştır. Kıyafette kullanılan ipliğin altın olduğu ve altının eğrilerek iplik haline getirildiği anlaşılmaktadır.

Belinde 16 bđyđk altın levha ile sđslđ kemeği, kını ve kabzası altın sđslemeli bir kaması vardır. Elbisenin ¼zerindeki sayıları 4000'i bulan b¼t¼n diğer altın levhalar; at, kaplan, geyik, pars, kurt, dağ keğisi, aslan ve yırtıcı kuş fig¼rleri ile işlenmiş olup, Kuzey ve Orta Asya maden sanatının gelişmiş bir ¼slubunu g¼stermektedir.



ALTIN ELBİSELİ ADAM / Kazakistan

Fotoğraf gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.



ALTIN ELBİSELİ ADAM / Kazakistan
Fotoğraf gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.

Kurgandan çıkarılan belli bir kısmı kırılmış gümüş bir kadeh vardır ki, bu kadeh diğer her şeyden daha fazla önem arz etmektedir. Kadehin üzerinde Göktürk harfleriyle 24 harften oluşan bir metin yazılmıştır. Araştırmacılar bu yazıyı “*Khan Uya üç otuzı (da) yok boltı. Utugsi tozıltı.*” yani “*Tigin 23’ünde öldü. Esik halkının başı sağ olsun.*” şeklinde okudular. Dolayısıyla bu kadeh, Göktürk alfabesinin M.Ö. 4. yüzyılda da kullanıldığının en önemli kanıtıdır.

Kurganlardan çıkan eserler arasındaki Göktürk sikkelerinde ve birçok kaya yazıtında “Ay-Yıldız” sembolünü görmek de mümkündür. Ay-Yıldızlı Göktürk sikkeleri M.Ö. 2000’lere tarihlenmektedir.

Prof. Dr. Ahmet Taşağıl, Kazakistan’daki Issık Gölü yakınlarında bulunan “Altın Elbiseli Adam”dan sonra benzeri buluntulara 6 farklı kurganda daha rastlandığını belirtmiştir. Prof. Dr. Ahmet Taşağıl’ın Türkiye kamuoyunu haberdar etmesinden sonra bütün çabalarımıza rağmen sonradan bulunan 6 farklı “Altın Elbiseli Adam” hakkında Türkiye’de yayınlanan herhangi bir görüntüye ya da belgeye henüz ulaşabilmiş değiliz.

Türk tarihi buluntularının dünya kamuoyuna duyurulması sürekli engellenmektedir. Öyle ki; Vikipediya’ya girdiğinizde “Altın Elbiseli Adam”ın hiçbir Avrupa dilinde yayınlanmadığını görürsünüz.

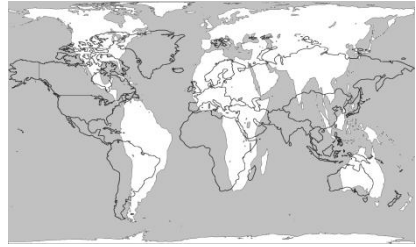
Tanınmış bir Tv kanalında Turgay Tüfekçi ve Kazım Mirşan’la “Gizlenen Türk Tarihi” hakkında program yapan Hulki Cevizoğlu, bu program nedeniyle seyirci sayısı yüksek Tv kanallarından uzaklaştırılmıştır. Bu örnek, konunun vahametini açıklamak için yeterlidir.

Sonradan bulunan 6 farklı “Altın Elbiseli Adam” hakkında her ne kadar bilgi sahibi olamasak ta bilinen ve sergilenen “Altın Elbiseli Adam” Batılıları susturmaya yetmiştir.

Küresel ekonomik ve siyasi güce sahip bazı kötü niyetli Batılılar, ihtişamlı Türk tarihinin ve gerçek Hümanizmin temsilcileri olan Müslümanların ön plana çıkmalarını istememektedir. Kendilerini ilk gelişen modern ve üstün ırk olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Bu konuda yaptıkları en eski aldatmacalardan biri “Dünya Haritası”dır. Dünya tarihi buna benzer birçok aldatmacayla doludur.

DÜNYA HARİTASI

Haritadaki **Siyah çizgili sınırlar** bildiğimiz dünya haritasıdır. **Beyaz bölgeler** ise ülkelerin yüzölçümlerine göre çizilmiş daha gerçekçi bir görüntüdür.



Örneğin; Dünya haritasına baktığımızda Birleşik Krallık (İngiltere) ve Türkiye eşit büyüklükte görünür. Ne var ki, Birleşik Krallığın yüz ölçümü 242,495 km², Türkiye’nin yüzölçümü ise 783,562 km² dir.

Aynı durum, dünya ekvator kuşağı ile kuzey yarımkürede bulunan bütün karşılaştırmalar için geçerlidir. Örneğin; Rusya dünya haritasında Afrika'nın iki katı kadar görünür. Oysa gerçekte Afrika'nın yarısı kadardır.



Dünya haritasında Rusya üstteki resimde olduğu gibi siyah çizgili sınırlardaki büyüklükte görünür. Gerçek yüzölçümüyle karşılaştırıldığında siyah renkli alan ($\frac{1}{4}$ 'ü) kadardır.

Dikkatli araştırmacılar sayesinde fark edilen bu farklılıklar hakkında bazı teknik açıklamalar yapılmakla beraber, bu farklılığın nedeni yıllarca kamuoyundan saklanmıştır. Bu aldatmaca sayesinde 400 yıldır Hristiyan ülkelerin büyük ve güçlü olduğu algısı oluşturulmuştur. Dünya haritasındaki dengesizliği bazı teknik açıklamalarla örtmeye çalışan Batılıların hiçbir teknik açıklamayla izah edemedikleri sahtekârlıkları da vardır. Piltdown adamı fosili sahtekârlığı bunlardan sadece biridir. Sahteciliğin yapıldığı dönemde insanların maymundan evrimleştiğini söyleyen Darwin'in "Üstün ırk teorisi" Avrupa'da öylesine ciddiye alınmıştır ki, İngiltere en üstün ırkın kendisi olduğunu dünyaya kabullendirmek için 1912'de "Piltdown Adamı" fosili sahtekârlığına başvurmuştur.

PILTDOWN FOSİLİ SAHTEKÂRLIĞI

Piltdown Adamı, daha önce bilinmeyen bir erken dönem insanının fosilleşmiş kalıntıları olduğu söylenerek kemik parçalarının sunulduğu Paleoantropolojik bir aldatmacadır.

1912'de amatör arkeolog Charles Dawson, maymun ve insan arasındaki "kayıp halkayı" keşfettiğini iddia etti. Dawson, Sussex'in Piltdown yakınlarındaki Pleistosen çakıl yataklarında insan benzeri bir kafatasının bir bölümünü bulduktan sonra Doğal Tarih Müzesi'ndeki Jeoloji görevlisi Arthur Smith Woodward ile temasa geçti. Smith Woodward, kafatası parçalarını yeniden inşa etti ve 500.000 yıl önce yaşamış bir insan ataya ait olduklarını varsaydı. Bu keşif, Jeoloji Derneği toplantısında dünyaya ilan edildi ve Latince “*Eoanthropus dawsoni*” (Dawson'un şafak üstü adamı) adı verildi.

45 yıl sonra (1953'te) sahtecilik ortaya çıkıncaya kadar maymun ve insan arasındaki “**Kayıp Halka**”yı tamamlayan önemli bir delil sayıldı. Bu sahte fosilde bir orangutanın çene kemiğinin ve bazı dişlerinin kasıtlı olarak günümüz insan kafatası ile birleştirildiği anlaşılmıştır.²⁵

25 / Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları. s. 62-63

TAŞ DEVRİ MASALI ve GÖBEKLİTEPE

Dünya tarihine ve okullarda okutulan tarih kitaplarına göre M.Ö. 12,000 yıllarında “Taş Devri” yaşanmaktaydı. Bu devirde insanlar mağaralarda yaşamakta, avcılık ve toplayıcılıkla hayatlarını sürdürmekteydi. İlkel insanlar M.Ö. 8000 – 5500 yılları arasında “Cıllı Taş” devrinde taşları keskinleştirmeye ve kesici aletler yapmaya başladı.

Evet; bu dönemlerde Avrupa (Taş devri şartlarında belirtildiği gibi) ilkel haldeydi ama Anadolu ve Orta Asya öyle değildi.

Şanlıurfa’da bulunan ve MÖ. 10,000 yılına tarihlenen “Göbekli Tepe” buluntuları, Batılıların yazdığı Taş Devri masalını ve bütün dünya tarihini yerle bir etti.



Resim: Şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi resmi web sitesi
sanliurfa.bel.tr/galeri/40/gobeklitepe – Erişim tarihi: 15 Mayıs 2019

Üstün ırk iddiasıyla “Yeni Dünya Düzeni”ni kurmak isteyen ve bu nedenle Türk tarihini ve kültürel zenginliğini saklamaya çalışan Tapınakçıların (Küresel Elit’in) gerçek amaçlarının ne olduğunu, Akademisyenlere ve Tv programcılarına neden baskı uyguladıklarını bir sonraki kitabımızda yayınlayacağız.

**Yeni araştırmamız
tamamlandığında
görüşmek dileğiyle...**



Zamanın değerli olduğu günümüz şartlarında, yoğun iş temposu içerisinde zaman ayırarak okuduğunuz için teşekkür ederim. Saygılarımla...

V. Metin Türkoğlu
2019 - MERSİN

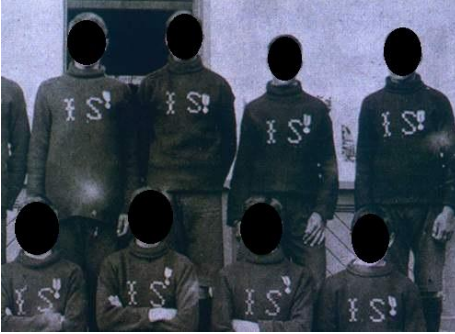
KAYNAKLAR

GÖRSEL KAYNAKLAR

KIZILDERİLİ DOKUMALARI RESİMLERİ, ABD kaynaklı Navajo kilim satış web sitelerinden derlenmiştir.

KIZILDERİLİ ŞAHİS RESİMLERİ, Atlas Dergisi eski (2000-2001) yayınlarından, yayınlanan resmin tamamı değil sadece küçük bir kesiti alınmıştır.

Örneğin:



Resmin bütünü



Alınan kesit

MERSİN DOKUMALARI RESİMLERİ, Taciser Onuk, Feriha Akpınarlı, Serpil Ortaç ve H. Özlem Alp'in katkılarıyla Kültür Bakanlığının yayınladığı "İçel El Sanatları" kitabından alınmıştır.

MERSİN HARİCİNDEKİ TÜRK DOKUMALARI
RESİMLERİ, V. Metin Türkoğlu'nun "Anadolu kilimleri"
resim arşivinden alınmıştır.

GEN HARİTASI, Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin
- TÜBİTAK yayınları. S. 90

BULGAR KRALI ASPARUK'LA İLGİLİ RESİMLER,
okonuz.blogspot.com/2018/01/kubrat-han-ve-buyuk-bulgar -
devletinin.html – Erişim Tarihi 15 Mayıs 2019

BALBAL DAĞILIM HARİTASI,
creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/deed.tr – Erişim
tarihi: 16 Mayıs 2019 Saat: 23,21

İlgili fotoğrafın bulunduğu " fr.wikipedia.org/wiki/Statue-
menhir#/media/File:Fig._9_mapa.jpg " sayfasında, telif hakkı
linkinden ulaşılan "https://creativecommons.org/licenses/by-
sa/4.0/deed.tr " sayfasında balbal haritasının CC telif
açıklamacı: Bunları yapmakta özgürsünüz: Bu eseri her
boyut ve formatta paylaşabilir — kopyalayabilir ve
çoğaltabilirsiniz. Materyalden Adapte et — karıştır, aktar ve
eserin üzerine inşa et her türlü amaç için, ticari amaç da dahil
Bu lisans Özgür Kültürel Çalışmalar için geçerlidir. Lisansör
lisans şartlarını takip ettiğiniz sürece özgürlükleri iptal
edemez. Alttaki şartlar altında: Atıf — uygun bilgiyi, lisansa
linki, and ve değişiklik yapıldıysa değişiklik bilgisini
vermelisiniz. Sizi veya kullanımınızı lisans örün onayladığı
bilgisini içermemek kaydıyla, size uygun şekilde bu işlemleri
gerçekleştirebilirsiniz.

Aynı Lisansla Paylaş — Eğer materyali karıştırdınızsa, aktardınızsa ya da materyalin üzerine çalıştınızsa, ancak aynı lisans ile dağıtabilirsiniz.

Ek sınırlamalar yoktur — Lisansın izin verdiği hakları başkaları üzerinde kanunlarla ya da teknolojiyi kullanarak sınırlayamazsınız.

Uyarılar: Kamu Malı malzemenin lisans koşullarına ya da ayrıcalık ya da sınırları ile izin verilen kullanımına uymak zorunda değilsiniz.

Garanti verilmez. Lisans kullanım amacınıza uygun tüm izinleri sağlayabilir. Mesela, tanınırlık, gizlilik veya manevi haklar gibi haklar kullanıma sınır getirebilir.

POLONYA ARMALARI,

1) ru.wikipedia.org/wiki/Файл

2) ru.wikipedia.org/wiki/Герб_польской_шляхты sayfalarından değişik tarihlerde derlenmiştir. Görseller, ilgili web sayfasındaki telifle ilgili ibare göz önüne alınarak kitapta kullanılmıştır.

Polonya armaları için telif açıklaması: İlgili web sayfasının görsellerle ilgili telif açıklaması: Erişim tarihi: 16 Mayıs 2019 Saat: 21,21

Этот файл доступен по лицензии Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported

Вы можете свободно:

делиться произведением — копировать, распространять и передавать данное произведение.

создавать производные — переделывать данное произведение

При соблюдении следующих условий:

атрибуция – Вы должны указать авторство, предоставить ссылку на лицензию и указать, внёс ли автор какие-либо изменения. Это можно сделать любым разумным способом, но не создавая впечатление, что лицензиат поддерживает вас или использование вами данного произведения.

распространение на тех же условиях – если вы изменяете, преобразуете или создаёте иное производное произведение на основании этого произведения, вы можете распространять полученное в результате произведение только на условиях такой же или совместимой лицензии.

Этот признак лицензирования был добавлен к этому файлу как часть обновления лицензии GFDL.

TÜRKÇE ÇEVİRİSİ: Bu dosya Creative Commons Attribution-Share Alike 3.0 Unported Lisansı altında mevcuttur. Özgürce yapabilirsiniz: ürünü paylaşmak-bu ürünü kopyalamak, dağıtmak ve aktarmak. Türevler oluşturun - bu ürünü yeniden tasarlayın. Aşağıdaki koşullar altında: atıf yazarlığı belirtmeniz, lisans başvurusu sağlamanız ve yazanın herhangi bir değişiklik yapıp yapmadığını belirtmeniz gerekir. Bu, makul bir şekilde yapılabilir, ancak lisans verenin sizi desteklediği veya bu ürünü kullandığınız izlenimi vermez. Aynı koşullar altında dağıtım-bu ürüne dayanarak farklı bir türev ürünü değiştirirseniz, dönüştürürseniz veya oluşturursanız, elde edilen ürün yalnızca aynı veya uyumlu bir lisans altında dağıtılabilirsiniz.

Bu Lisans işareti, bu dosyaya GFDL lisans güncellemesinin bir parçası olarak eklenmiştir.

PAZIRIK HALISI, Kültür Bakanlığı yayınları “ PAZIRIK – Altaylardan Bir Halının  yk s ” s. 19

ALTIN ELB SEL  ADAM, Kazakistan Büyükelçiliği aracılığıyla M. Kemal Sallı’dan alınmıştır. Fotoğraflar gazeteci M. Kemal Sallı tarafından çekilmiştir.

G BEKL TEPE, şanlıurfa Büyükşehir Belediyesi resmi web sitesi - sanliurfa.bel.tr/galeri/40/gobeklitepe – Erişim tarihi: 15 Mayıs 2019

YAZILI KAYNAKLAR

1 / *Genetik Yayılış Haritası (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - T B TAK yayınları .)*

2 / *Dil ve Genetik dağılım şeması (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - T B TAK yayınları .)*

3 / *Fosil Yayılış Haritası (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - T B TAK yayınları .)*

4 / *Genetik Yayılış Haritası (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - T B TAK yayınları .)*

5 / *Dil ve Genetik dağılım şeması (Kaynak : Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - T B TAK yayınları .)*

6 / "Dokuz Oğuzlar". TDV İşlam Ansiklopedisi. 5 Haziran 2016 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 29 Nisan 2016.

7 / Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

8 / Salman, Hüseyin (1998), Türgişler, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara, s. 6.

9 / Ercilasun, A. Bican (2011), Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ, s.90-91.

10 / "İskitlerin Mirasçısı Hunları". 14 Kasım 2015 tarihinde kaynağından arşivlendi. Erişim tarihi: 22 Nisan 2016.

11 / Golden, Peter B. (2011). Studies on the Peoples and Cultures of the Eurasian Steppes. Editura Academiei Române; Editura Istros a Muzeului Brăilei. ss. 143–144. ISBN 9789732721520.

12 / Cultural Atlas of the Turkish World, Türk Kültürüne Hizmet Vakfı, Turkish Cultural Service Foundation, 1997, s. 341.

13 / Türk Dünyası El Kitabı, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü, 1992, s. 323.

14 / John Van Antwerp Fine (1991). The Early Medieval Balkans: A Critical Survey from the Sixth to the Late Twelfth Century. University of Michigan Press. ss. 66, 300. ISBN 9780472081493.

15 / Runciman (Book I) 1930, p. 2–24.

16 / Curta, Florin (2006). Southeastern Europe in the Middle Ages, 500-1250. Cambridge University Press. ss. 79, 85. ISBN 9780521815390.

17 / Sophoulis, Panos (2011). Byzantium and Bulgaria, 775-831. Brill. ss. 92, 147–148, 71, 111. ISBN 9789004206960.

18 / L. Canfield, Robert; Jonathan Haas (2002). Turko-Persia in Historical Perspective. Cambridge University Press. ISBN 0-521-52291-9, 9780521522915. ; p. 20;

19-a / Edward Balfour The Encyclopaedia Asiatica, Comprising Indian Subcontinent, Eastern and Southern Asia, Cosmo Publications 1976, S. 460, S. 488, S. 897

19-b / Zahir ud-Din Mohammad (2002-09-10). Thackston, Wheeler M.. ed. The Baburnama: Memoirs of Babur, Prince and Emperor. Modern Library Classics. ISBN 0-375-76137-3. "Note: Gurkānī is the Persianized form of the Mongolian word "kürügān" ("son-in-law"), the title given to the dynasty's founder after his marriage into Genghis Khan's family."

20-a / Yücel Bulut – Hindistan’da İngiliz Sömürgeciliği, Oryantalizm ve William Jones –PDF s. 83

20-b / Yücel Bulut – Hindistan’da İngiliz Sömürgeciliği, Oryantalizm ve William Jones –PDF

21 / Vikipedi özgür ansiklopedi,

tr.wikipedia.org/wiki/Tuğluk_Hanedanı – Erişim tarihi: 15 Mayıs 2019

22/23/24/ Vikipedi, özgür ansiklopedi. Erişim tarihi: 16 Mayıs 2019 - en.wikipedia.org/wiki/Coat_of_arms

25 / Modern İnsanın Kökeni - Roger Lewin - TÜBİTAK yayınları. s. 62-63